

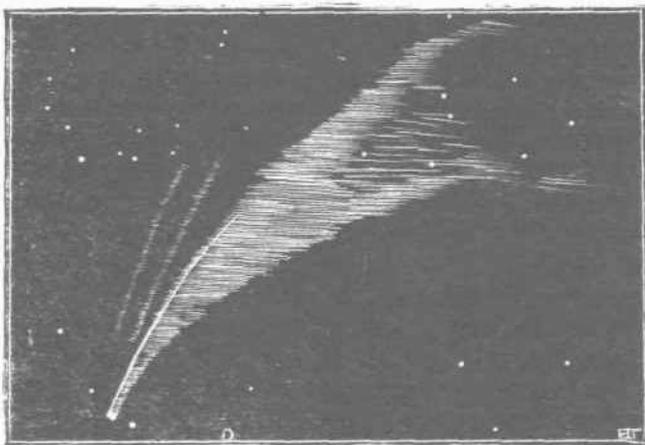
ΕΤΟΣ Ε', ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ',
ΤΕΥΧΟΣ 80^ν
Συνολική Έκδοτική Διαρκεία 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1904
ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 29
Συνολική Έκδοτική Διαρκεία 20

Ο ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΚΟΜΗΤΟΥ

Είς τὸν κατὰ τὸ 1680 ἐμφανισθέντα κομήτην ἀπέδιδε τὸν κατακλυσμὸν ὁ Ἄγγλος Οὐίλστον (σὺγχρονος τοῦ Νεύτωνος, καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἀστρολόγος καὶ θεολόγος), δημοσιεύσας πρὸς τοῦτο τῷ 1696 πραγματείαν ὑπὸ τὸν τίτλον Θεωρία τῆς Γῆς. Ὅτε ὁ τὸν κομήτην τοῦτον μελετήσας Χάλεϋ ἀπέδειξεν, ὅτι οὗτος ἐκτελεῖ τὴν περὶ τὸν Ἥλιον ἑλλειπτικὴν αὐτοῦ στροφὴν ἐν διαστήματι 575 ἐτῶν, τότε καὶ ὁ Οὐίλστον, ἀνατρέξας εἰς τὴν ἱστορίαν, εὔρε μίαν τῶν προγενεστέρων ἐμφανίσεων τοῦ κομήτου τούτου συμπιπτουσαν μετὰ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν οἱ χρονολόγοι θέτουσι τὸν Κατακλυσμὸν. Τότε ὑπέθετο ὅτι ὁ κομήτης οὗτος οὐ μόνον ἐξώντωσε τὸ ἀνθρώπινον γένος διὰ τοῦ ὕδατος ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἐξόντωσῃ αὐτὸ διὰ τοῦ πυρός. Θὰ ἰδικοῦμεν τὸν ἀναγνώστην, ἀνδρὸς παρεθέτεμεν ἐνταῦθα τὰ σοφὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Ἄγγλου ἀστρονόμου καὶ θεολόγου, ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Θεὸς εἶχε προῖδῃ τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα καὶ ἔτι τὰ εἰς τὸ κατακόρυφον αὐτῶν σημεῖον ἀρικνούμενα ἐγκλήματα τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἔχρηζον τιμωρίας. Τούτου ἐνεκεν, ἅμα τῇ δημιουργίᾳ, παρεσκεύασεν ἕνα κομήτην, τὸν ἐμφανισθέντα τῷ 1680, οὗτος

δὲ θὰ ἦτο τὸ ὄργανον τῆς ἐκδικήσεως αὐτοῦ. Ἐπομένως τὴν Παρασκευὴν, 28 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 2349 ἀπὸ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος ἢ τὴν 2 Δεκεμβρίου τοῦ 2926 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ὁ κομήτης διήλθε διὰ τῆς τροχιάς τῆς Γῆς ἐξ ἀποστάσεως 3614 λευγῶν.

Ἡ δὲ διὰ τῆς τροχιάς τῆς Γῆς διάβασις τοῦ κομήτου ἐγένετο ὅταν τὸ Πεκίνον εἶχε μεσημβρίαν, διότι κατὰ τὰ φαινόμενα, πρὸ τοῦ Κατακλυσμοῦ ὁ Νῶε κατῴκει ἐν Πεκίνω, ὁποῖον δὲ ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διάβασεως τοῦ κομήτου διὰ τῆς τροχιάς τῆς Γῆς ἐκ τῆς αὐτῆς ἀποστάσεως; Παρήχθη τρομερὰ παλίρροια οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν ὠκεανῶν καὶ τῶν θαλασσῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν εὐρισκομένων κάτωθεν τοῦ σκληροῦ γήινου φλοιοῦ. Ἡ ὄρεσις καὶ τὰ ὄρη τῶν Γορδίων, τὰ εὐρισκόμενα ἐγγυτέρω τοῦ κομήτου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διάβασεως αὐτοῦ διὰ τῆς γήινης τροχιάς, ἐκλονίσθησαν καὶ διηνοίχθησαν καὶ οὕτω διεσπάρθησαν οἱ πηγαὶ τῆς μεγάλης ἀδύσεως.

Ἄλλ' ἡ καταστροφὴ δὲν περιορίσθη μὲν χρι τοῦτου. Ἐπειδὴ ἡ ἀτμοσφαῖρα καὶ ἡ οὐρὰ τοῦ κομήτου ἤγγισαν τὴν Γῆν, ἤρξατο πίπτουσα ἐπ' αὐτῆς βαρὴ βροχὴ, διαρκέσασα περὶ τὰς 40 ἡμέρας. Οὕτως ἠνεώχθησαν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, τὰ δὲ ὕδατα εἶχον βάθος 10,000 μέτρων περίπου».

Ίδωμεν ἤδη, πῶς ὁ κομήτης οὗτος, ὁ ἀπαε κατακλύσας διὰ τῶν ὑδάτων τὴν Γῆν, θὰ τὴν πυρπολήσῃ κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ μετ' αὐτῆς συνάντησιν. Τοῦτο ὁ Ἄγγλος ἀστρολόγος ἐξηγεῖ ἡμῖν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

« Ὁ κομήτης θὰ ἔλθῃ ὀπισθεν ἡμῶν. θὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν κίνησιν τῆς γῆνης σφαίρας καὶ θὰ μεταβάλῃ τὴν τροχίαν αὐτῆς. Ἡ δὲ Γῆ θὰ παρασυρθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡλίου. θὰ ὑποστῇ τρομερὰν θερμότητα καὶ θὰ ἀρχίσῃ νὰ πυρπολήται. Τέλος ἀφοῦ οἱ ἅγιοι βροσιλεύουσιν ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ πυρὸς ἀναγεννηθείσης Γῆς ἐπὶ 1000 ἔτη καὶ αὕτη καταστῆ καὶ πάλιν κατοικήσιμος, τῇ θεῖᾳ βουλήσει τελευταῖος κομήτης θὰ συγκρουσθῇ μετ' αὐτῆς, ἢ πρόχιά τῆς θὰ μυκηθῆ ὑπερμέτρως, ἢ δὲ Γῆ, καθισταμένη καὶ αὕτη κομήτης, θὰ παύσῃ οὔσα κατοικήσιμος ».

Ἄλλ' αἱ θεωρίαι αὐτοὶ δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς σημερινὰς προόδους τῆς ἀστρονομίας καὶ οὐδεμίαν βάσιν ἢ ἀπλὴν εἰκασίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν Ἐφ' ὅσον δὲ τὰ ζητήματα δὲν καθορίζονται θετικώτερον, ἢ λογικῆ ἀδυνατεῖ νὰ παραδεχθῇ τοιαύτας ἀμφιβόλους θεωρίας.

Φ. Π.

Η ΔΥΝΑΜΙΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΙ

Ὁ Γάλλος ἀντισυνταγματάρχης Χενεβέρτ ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐδημοσίευσεν τὰ ἀκόλουθα, ἅτινα ἐνδιαφέρουσιν ἡμᾶς πολὺ ὡς ἐκ τῆς πηγῆς αὐτῶν. Πολλάκις ἐλέχθη ὅτι, ἵνα ὁ Ἀντίβας ὑπεριοχύσῃ τῶν ἐμποδίων τῶν παρουσιαζομένων κατὰ τὴν ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις πορείαν του, ἠκολούθησε κατὰ σειράν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν ὑγρὰν ὁδὸν καὶ ὅτι κατέκαψε καὶ ἤνοιξε τὴν ὑπὸ τοῦ πάχους τῶν βράχων κλειομένην πορείαν του, διὰ τοῦ ὄξους

Πρέπει φυσικὰ ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν πηγὴν τῆς παρεδόσεως ταύτης, ὀλίγον παραδόξου ἄλλως τε, ἀναδιψοῦντες τὰ κείμενα τῶν εἰδικῶν παλαιῶν βιβλίων.

Ἀναμφισβήτητον λοιπὸν εἶνε ὅτι ὁ Γιουδενάλος καὶ ὁ Σέρβιος ἀπέδιδον τὰς προόδους τῆς δόσεως τῶν Καρχηδονίων μηχανικῶν μοναδικῶς εἰς τὴν ὕλην διακρινομένην ὑπὸ τὸ ὄνομα acetum. Ὁ Ἀμιανὸς Μαρκελλῖνος ἀναφέρει ἐκτὸς τοῦ acetum καὶ περὶ μιᾶς δρυμείας φλογὸς ὃ δὲ Τίτος Λίβιος καὶ ὁ Ἀππιανὸς ἀναφέρουσι περὶ τῆς διαδοχικῆς καὶ συνεργοῦ ἐνεργείας τῆς φλογὸς, τῶν σιδηρῶν ἐργαλείων καὶ τοῦ acetum ἢ ὄξους.

Πρὶν ἢ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ πράγματος τούτου, ὅπερ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται τὴν παράδοξον, καλὸν εἶναι ν' ἀναφέρωμεν ἀποτελέσματα τινὰ ἐξεργασίας μεταλλείων καὶ λατομείων ὡς καὶ ἀρχέτυπόν τι μέσον καταστροφῆς τειχῶν, ἐν χρᾶσει κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Οἱ τε λατόμοι καὶ ὑπονομευταὶ ἀρχαῖοι ἐποιούνητο χρῆσιν τῆς φλογὸς ταύτης πρὸς διάσπασιν τῶν ἰσχυρῶν γαιῶν καὶ θρυμματισμὸν τῶν βράχων. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀναφερόμενον ὑπὸ Διοδώρου τοῦ Σικελικοῦ, ἐξηγεῖται καλῶς ὑπὸ τοῦ Πλινίου, προσθέτοντος : « Ὅσάκις ἢ ἐνέργεια τοῦ πυρὸς ἐθεωρεῖτο ἀνεπαρκῆς, κατέφευγον εἰς τὸ acetum, οὔτινος ἢ ἐνέργεια ἦν ἀκαταμάπτως ».

Τὸ τοῦ Πλινίου τούτου χωρίον δὲν εἶνε μοναδικὴ διαβεβαίωσις. Δίωκ ὁ Κάσιος ἀναφέρει, ὅτι ὁ Μέτελος πολιορκῶν ἐν Κρύτη τὴν πόλιν ἐλευθέραν, διεξεῖγε συνεννοήσεις ἐν τῷ φρουρίῳ καὶ ὅτι οἱ μυστικοὶ αὐτοῦ πράκτορες ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχωσι τὴν κατάρρευσιν καὶ καταστροφὴν ἐνὸς τείχους διὰ τοῦ acetum.

Ἐὰν ἀναφυλλίσωμεν τὴν Πολιορκητικὴν τοῦ Ἀπολλοδώρου, συγχρόνου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, θὰ ἴδωμεν ὅτι ὁ πεπειραμένος οὗτος μηχανικὸς περιγράφει μέσον τι ἀλάθαστον διὰ τὴν κατάρρευσιν τῶν τειχῶν φρουρίου ἰσχυροτάτου. Πρὸς ἐπίτευξιν ἀρκεῖ, λέγει, νὰ διευθύνωμεν ἐπὶ τῶν πετρῶν τὴν φλόγα καμμίνου τινος καὶ ἢ διάρρηξις ἐπιτυχάνεται εὐθύς, ὡς μεσολαβῆσῃ ἢ ἐνέργειᾳ τοῦ ὄξους ἐν τῷ φαινομένῳ τῆς καύσεως. Εἶνε λοιπὸν βεβαίωτατον, ὅτι εὐθύς ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἀξιωματικῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς, τὸ ὄξος τοῦτο ἦτο κοινῆς χρᾶσεως τότε διὰ τὴν κατάρρευσιν τῶν τειχῶν.

Ἡ χρῆσις τῆς μεθόδου ταύτης φαίνεται ὅτι ἀμεταβλάτως ἐξήσκειτο μέχρι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς πυριτίδος, ἀφοῦ ὁ ἐρασιεὺς, ὁ γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα « Ἀνώνυμος ἢ Ἐρων ὁ Βυζαντινός » ζήσας κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα, μεταφέρει σχεδὸν κατὰ λέξιν τὸ κείμενον τοῦ Ἀπολλοδώρου, περὶ τῆς κατεδαφίσεως καὶ καταστροφῆς τῶν τειχῶν. Ἀλλὰ ὁποῖον τι ἐστὶ τὸ περίφημον τοῦτο ὄξος ;

Οἱ ἀρχαῖοι ἐγίνωσκον πλείστας ἄλλας ὕλας, ἐχούσας τοιαύτας ἰδιότητας ἐνεργητικὰς, ὡς καὶ τὸ ὄξος, καταταχθεῖσα ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν χωρίαν τῶν δυναμιτικῶν ἢ ἄλλως δρυμείων Ὁ Ἀνώνυμος ἢ Ἐρων ὁ Βυζαντινὸς τὰς

σει τὸ οὔρον (urina) εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐκφυκτικῶν τούτων ὑλῶν καὶ τὸ φέρει ὡς ἰσοδύναμον πρὸς τὸ ὄξος.

Αἱ ὕλαι αὗται ἐνεῖχον ἀναλόγως τῆς παρασκευῆς αὐτῶν, βαθμοῦς δεινότητος. Ὡς πρὸς τοῦτο ὁ Μάρκος Γραϊκός, συγγραφεὺς τοῦ Liber ignium ad combuendos hostes διακρίνει εὐκρινῶς τὸ κοινὸν acetum τοῦ acetum acutum sive forte καὶ τὸ πρόσφατον οὔρον τοῦ urina antiqua. Ἐκτὸς τῆς καταστρεπτικῆς αὐτοῦ ἰσχύος τὸ ὄξος ἢ acetum εἶνε καὶ ἄλλην τινα ἰδιότητα δεόντως μνημονευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου συγγραφέως καὶ τοῦ Ἀλβέρτου δ' Αἰξ, νὰ σβύνη διυλατῆ τὸ ἐλλανικὸν ἢ ὑγρὸν πῦρ.

Ταῦτα εἶσι τὰ διδόμενα πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος.

Ὡστε κατὰ ταῦτα ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι τὸ ὄξος ἦτο οὐσία τις λίαν ὀξυγονούχος. Ἐὰν δὲ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ Ἀνώνυμος Βυζαντινὸς ἐξομοῖ τ' ἀποτελέσματα πρὸς ἐκείνα, ἅτινα προσφέρει τὸ οὔρον καὶ ὅτι ὁ Μάρκος Γραϊκὸς φέρει τὸ acetum acutum ἰσοδύναμον πρὸς τὸ urina antiqua, κρίνομεν, ὅτι ἢ ὕλη αὕτη δεόν νὰ ἦν πλουσία ἀζώτου, ὅτι κατὰ συνέπειαν ἦν πιθανὴ καὶ ἢ παρουσία τῆς ἀζωτούχου ἢ χλωριούχου ποτάσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ὄξος ἢ acetum δὲν ἦτο ποσῶς ὀξικόν τι ὀξύ. ὄξος τι, ὡς οἱ ὑπομνηματισταὶ ἀναφέρουσι, ἀλλ' ἄλλη τις ὑπόστασις, ἢ ἢ κατασκευὴ δὲν περιῆλθεν ἡμῖν.

Εἰς τοὺς χημικοὺς δὲ ἐγκεῖται νὰ ἐρευνήσωσι τὰς δυναμίτιδας ταύτας τῆς ἀρχαιότητος, καὶ νὰ μᾶς εἰπῶσι ποῖα ἢ ἀληθεια ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἀναφερομένων ὡς Ὁξυδρακκα, περὶ ὧν ἀναφέρει ὁ Στράβων.

Φ. ΔΕ ΦΙΛΙΠΠΗ Καθηγητοῦ ἐν Τεχνολογίᾳ

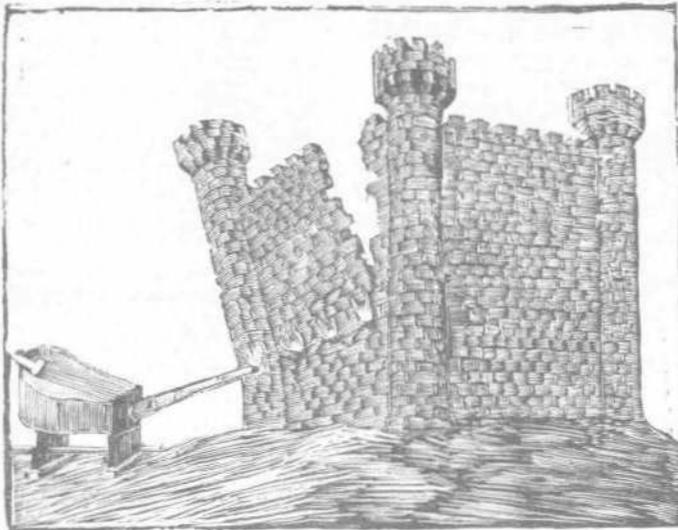
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ

(Συνέχ. ἴδε προηγ. φύλλον)

Αἱ τρεῖς κύριαι σειραὶ καθωρίσθησαν μετὰ πολλῆς ἐξυπνότητος πνεύματος ὑπὸ τοῦ Galiolel, ἀνεξαρτήτως τῶν ἰδεῶν τοῦ ἐξόχου ἀγγλοῦ ἀναμορφωτοῦ, πρὶν ἢ αἱ ἰδέαι αὗται εἰσθῶν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ ἠρτίσθησαν ἀπὸ μόνης τῆς ἀπόψεως τῶν χαρακτηριστῶν τοῦ ἐγκεφάλου, ἧτις δι' ἐκάστην σειράν ἀφορίζεται ὑπὸ ἰδίου δευτερεύοντος τύπου ἄλλὰ κατόπιν ἐπεκυρώθησαν καὶ δι' ἄλλων χαρακτηριστῶν τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ τῆς σχετικῆς γεωγραφικῆς τοποθετήσεως. Ἐν ὀλίγαις λέξεσι δηλαδὴ, ὁ μὲν Γορίλλας εἶνε τελειοποιήτης τοῦ Βαθούριου, ὁ Χιμπαντζῆς τοῦ Μακάκου καὶ ὁ Οὐραγγουτάγκος εἰς Γιββὼν τετελειοποιημένος. Ὁ

Galiolel δὲν ἐκφέρει μὲν ἐπακριβῶς καὶ σαφῶς τὴν φράσιν ταύτην, ἀλλὰ, τοῦτο ἐξέγεται ἐκ τῆς θεωρητικῆς σειρᾶς τῶν ἀναζητήσεων του ἐπὶ τῶν ἐγκεφαλικῶν γυρῶν τῶν Προσέστῶτων (primati).

Ἰδού, λοιπὸν τρεῖς σειραὶ, τὰς ὁποίας ἐγὼ μετὰ θάρρους ἤθελον ἀνομάτῃ Δαρβινίους σειράς. Ἐν τῷ συμβολικῷ δὲ δένδρῳ, διὰ τοῦ ἐπίου πρὸς στιγμὴν παρετήρησαν τὸ ζωτικὸν βεβαίως, τὰ εἶδη, ἢ καὶ μᾶλλον διακρινόμενα πικτικῆς τῶν Βαθούριων, δέον ν' ἀντιστοιχῶσι πρὸς

Καταστροφὴ τείχους τὸ πάλαι.

τάτους χλωροὺς κλάδους, ἐξ ἐνὸς κεντρικοῦ κλάδου ἐκφυσκόμενος, ὅστις ὡς ἀκροτελευτικὸν κλωνίον φέρει τὸν Γορίλλαν ὡς συσσωρευθῆσιν δ' ἀκλωροῦς, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, οἱ Μακάκοι καὶ οἱ Χιμπαντζῆδες ἀπ' ἐνός, καὶ ἀπ' ἑτέρου οἱ Κεκοπιθήκοι, οἱ Σιμωνπίθηκοι, οἱ Γιββῶνες καὶ ὁ Οὐραγγουτάγκος. Ἡδὲ δὲ, γενομένου τοῦ πρώτου βήματος, οὐδαί λόγος, νὰ μὴ κἀνωμεν καὶ δεύτερον, καὶ οὕτω, πιστῶς ἀκολουσοῦντες τὴν ἰδίαν ἀρχήν, θὰ συνενώσομεν ἐπίσης, τοὺς τρεῖς κεντρικοὺς κλάδους ἐπὶ ἐνὸς ἀρχαιότερου, καὶ ὀπισθοβατόντος, πάντοτε λογικῶς, ἐν τῇ συνεχῆ τῶν προαναβρασιῶν ἐποχῶν, θὰ ἀδηγηθῶμεν ὅπως ἀνεύρωμεν, τὴν ἀπ' ἐνός κοινῆς κορμῆς, καταγωγὴν ὅλων τῶν πιθήκων.

Ἡδὲ, προπαρασκευασθέντες ἕναρος δι' ἄλλο πολὺ σπουδαιότερον πρόβλημα. — Ποῖα εἶνε ἡ θέσις τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ βεβαίῳ τῆς φύσεως ; Τίνας εἶναι, καὶ ποῖου βαθμοῦ, οἱ ζωολογικοὶ του σὺνδεσμοί ; Γνωρίζετε, βεβαίως τὸν τοῦ Διογένους πρὸς τὸν Πλάτωνα ἀπειτηνῶν ὁ Πλάτων ὡρετὰ τὸν ἄνθρωπον — ζῶον διπλοῦν ἅπτερον — καὶ ὁ Διογένης τῷ παρουσίαν ἀλιεῖται ἀποπεραιωθέντα, λίγων αὐτῶν — ἰδοὺ ὁ ἀθροιστῆς σου. Εἰς ὕλην δὲ τὰς σχετικὰς, οὐδὲν ἄλλο ἐπαναλαμβάνεται, εἰμὴ ὁ αὐτὸς περίπου ἔρισμός τοῦ Πλάτωνος, μετὰ μόνης τῆς ἐξῆς καὶ ὡς πρὸς τὸ θεοθῆναι

διορθώσεως, ότι — ο άνθρωπος είναι μάλλον δίχειρον, παρά δίπονον ζώον.

‘Αλλ’ ἰδοὺ καὶ ἡ θέσις, τὴν ὁποῖαν ὤρισαν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους οἱ φυσιολόγοι.

Κατὰ τὸν Λινναῖον, ἀνήκομεν εἰς τὴν κλάσιν τῶν μαστοφόρων καὶ τὴν τάξιν τῶν πρ ο ε σ τ ῶ τ ω ν (primati), ἐν πρωτοπορείᾳ, εἶνε ἀληθῆς, ἀλλὰ πάντοτε ἐν σειρά μετὰ τῶν πιθήκων.

‘Ο Blumenbach καὶ ὁ Κυβιέρους χαράσσαντες γραμμὴν μεταξὺ τῶν προεστώτων τοῦ Λινναίου, θεμελιούσιν ἐντεῦθεν μὲν αὐτῆς καὶ γὰρ ἡμῶν μόνον, τὴν τάξιν τῶν δι γ ε ἰ ρ ω ν, ἐκεῖθεν δ’ αὐτῆς τὴν τῶν τε τ ρ α χ ε ἰ ρ ω ν. ‘Αλλὰ μάλιστα εἴχομεν ἀρχίσει ν’ ἀπολαμβάνωμεν τῆς νέας ταύτης θέσεως, ὅτε, ἰδοὺ ἀναφαίνεται ὁ Geoffroy S. Hilaire, προσπαθῶν νὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν μᾶς συντροφίαν, ἀποδεικνύων, ὅτι καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἀρχῇ, ὑπῆρχαμεν τετραχειρα.

‘Ο Owen ἠθέλησε νὰ κάμῃ κατὰ καλλίτερον ἀνεζητήτη ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἀνθρώπου τὸν εἶλον τῆς εὐγενείας, ὅστις τῷ ἀφῆρετο ἐκ τῶν ποδῶν, καὶ ἐθέσπισε τὴν τάξιν τῶν ἀ ρ χ ε γ κ ε φ ἄ λ ω ν, ἧτοι τῶν μαστοφόρων τῶν μετὰ μεγάλων ἐγκεφαλικῶν ἡμισφαιρίων, πλουσίων εἰς ἐλικας καὶ κλυπτόντων ἐντελῶς τὴν παρεγκεφαλίδά καὶ τοὺς σφηρητικούς λοβούς· ἀλλ’ ἢ τὰ πάντα σταθμιζούσα ἐπιστήμη, προσδεύσασα ἐκ νέου καὶ πάλιν ἔμεινε κυρία τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

‘Εν τέλει, τ’ ἀκριβῆ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ πιθήκου ὅρια, εἶναι ἀκόμη καὶ σήμερον ἡ βία τῶν ἀνατόμων καὶ πάντοτε, καὶ διαφοραὶ, αἰτίνας προκρούσανται κατ’ ἀρχὰς καθαρὰ καὶ ὠρισμέναι, ἐξαμίζονται μετ’ ὀλίγον ὑπὸ τὴν βία τῆς ἀναλύσεως οὕτως ὥστε τὸ μορμολύκειον, συγγενεῖας μισήτης καὶ ἐγγιζούσας τὴν φιλικταίαν μᾶς, ν’ ἀνορθῆται σοβαρώτερον καὶ ἐξευτελιστικόν. Δὲν ὑπολείπεται λοιπὸν εἰς ἡμᾶς εἰμὴ ἐν καὶ μόνον πρᾶγμα, νὰ τὸ ἀντιμετωπίσωμεν.

Μὴ πιστεύητε, ὅτι ἐξ ἀπλῆς ἰσως πρὸς παραδοξολογίας κλίσεως, ἐζήτησα ν’ ἀναστήσω, μεμονωμένον τι ζήτημα, γεννηθὲν ὑπὸ ἀλλοκότου τινος ἐγκεφάλου τῶν παρελθόντων χρόνων. Τοῦτο εἶνε ζήτημα ζῶν καὶ κατὸν εἰσέτι ὑπὸ τὴν τέρψιν του καὶ ἀναμένον τὴν κατάλληλον στιγμήν, ἵνα παρουσιασθῇ ἐν πάσῃ αὐτοῦ τῇ ἐπισημότητι.

Καὶ ἡ στιγμή αὕτη εἴλθε μάλιστα πρὸ ὀλίγων ἐτῶν. ὅτε ἀμερικανὸς τις ὀδοιπóρος ὁ κ. Du Chaillou, ἐκπελθὼν ἐκ τῶν δυτικῶν τῆς Ἰσημερινῆς Ἀφρικῆς, ἔφερε μεθ’ αὐτοῦ πολλὰ δῆματα Γορίλλαν, καὶ ἀφηγήθη περὶ τοῦ τρομεροῦ καὶ μεγάλου αὐτοῦ πιθήκου, θαυμάσια πράγματα πρὸς τοὺς ἐπιδιώκοντας νὰ ἐνδιαφέροντα. ‘Ο Γορίλλας ἔφαινε τὸ ζῶον τοῦ σαρμού, ὁ βενικαῖν τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν συνδιαλέξεων τοῦ ‘Αστεικῆ (τοῦ Λονδίνου), παρουσιαζόμενος ἐκάστην στιγμήν καὶ πρῶτος τὴν θέτιν, μετὰ τοῦ βλάμβακος καὶ τῆς μισογάλλου πολιτικῆς. Ζωήρος τότε πόλεμος συνήρθη μετὰ τῶν δύο ἀξιολογωτέρων μαχητῶν τῆς ἀνατομικῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπιστήμης τοῦ Owen καὶ τοῦ Huxley· τὸ δὲ πέραν τῆς Μάχης κοινόν, τὸ τὸσση ἀνεπτυγμένον καὶ φιλοκαθῆς, παρηκολούθησαν αὐτὸν μετὰ τῆς προσηχῆς ἐκείνης, τοῦ ψυχροῦ ἐκείνου φαταλισμοῦ καὶ τῆς ἰδιοτρόπου ἀνυπομονητικῆς τὰ ὅποια εἶναι ἡ σταθερὰ ἔκφρασις τοῦ χαρακτῆρος του. Καὶ ἡ μάχη συνήρθη οὕτω· τοῦ μὲν Owen, προσπαθούτος ν’ ἀσπαράσῃ τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τοῦ πρὸς τοὺς πιθήκους στενοῦ του συνδέσμου, τοῦ δὲ Huxley, ἐργαζομένου ἐξ ἄλλου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀνατομικῶν δεσμῶν, οἷτινες τὸν συνέχουσι μετ’ αὐτοῦ.

Οὐδόλωκ λοιπὸν ἀνάξιον τοῦ κόπου νὰ ἐπιληφθῶμεν καὶ ἡμεῖς τοῦ ζητήματος τούτου.

Οἱ πιθήκοι μετὰ τῶν ὁποίων ὀφείλομεν νὰ ὑπομεί-

νωμεν τὴν συμπαραβολήν, εἶναι οἱ τρεῖς οὗτοι, τοὺς ὁποίους γνωρίζετε, ὁ Οὐραγγουτάγκος, ὁ Χιμπαντζῆς καὶ ὁ Γορίλλας.

Πρῶτη ἐντύπασις ἐκ τῆς θέας τῶν καὶ μόνῃς εἶνε ὅτι, τὸσση πολὺ διαφέρουσι τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε εἶνε σχεδὸν ἀκατανόητον, πῶς τὸσση μεγάλη διαφορὰ, ἐτέθη ὡς ζήτημα καὶ ἡ αἰσθησις ἰσχυρῶς ἀποστροφῆς τοῦ νὰ ὑπομείνῃ τις τὸ ἐξευτελιστικὸν τοῦτο μαρτύριον, εἰς τὸ ὁποῖον, περιεργοὶ τινες ἐγκέφαλοι φυσιολόγων θέλουσι νὰ μᾶς ὑποβάλωσι· ἀλλ’ ὁ ἀνθρώπος ὁ συνκισθανόμενος ἐαυτὸν ἀνθρώπον δὲν ἀποστέρει ποτὲ νὰ εἰσῆ βλέμμα ὑπὸ τὸν φαινομενικὸν αὐτὸν πέπλον.

Θέσωμεν ἤδη ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τὰς διαφορὰς καὶ ἀναλογίας τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν πιθήκον· σημειώτεον δὲ καλῶς, ὅτι ὁμιλῶ περὶ πλάστιγγος καὶ μέτρων, καθ’ ὅσον ἡ ἐξέτασις θὰ περιστραφῇ ἤδη, πρὸ πάντων, ἐπὶ ὅσων δύνανται τις νὰ ἰδῇ, νὰ ψεύσῃ καὶ νὰ σταθμίσῃ.

Πρῶτη παρουσιάζεται ἡ μεγίστη τῆς μορφῆς τοῦ προσώπου διαφορὰ· ἡ τοῦ Χιμπαντζῆ εἶνε ἡ ὀλιγώτερον ἀπέχουσα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς, ἡ τοῦ Γορίλλα τὸνικαντικὸν εἶνε ροβερὰ ζωώδη· ἀλλὰ μὴ συμπαραβάλλωμεν πρὸς τοὺς πιθήκους αὐτούς, τὰς κεφαλὰς τοῦ Ναπολέοντος, ἡ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Νικολάου·* λάβωμεν πρὸς παραβολήν τὴν κεφαλὴν ἐνὸς Πηπούα, [ἐνὸς Μαύρου τῆς Αὐστραλίας, καὶ τότε ἡ μεταξὺ τῶν ὄσων, πρὸς παραβολὴν ἀντικειμένων, ἀπόστασις τὰ μέγιστα ἐλαττοῦται. Ἡ προσωπικὴ γωνία τῶν ἀνθρωπίνων κεφαλῶν, πασῶν τῶν φυλῶν, κυμαίνεται μετὰ τῶν ἐξῆς δύο ἄκρων, τῶν 85ο καὶ 64ο μοιρῶν· ἀλλ’ εἰς τοὺς πιθήκους εὐρίσκουμεν τὸ ἀνώτατον αὐτῆς ὄριον, μᾶλλον ἀπέχον τοῦ ἐλκχίστου ἀνθρωπίνου· εἰς τὸν νεκρὸν οὐραγγουτάγκον μάλιστα, παρὰ τὸ ὅποιο δὲν συνετελέσθη ἀκόμη ἡ πρώτη ὀδοντοφυΐα, ἡ προσωπικὴ γωνία εἶνε 60ο μοιρῶν· ὑφίσταται δηλαδὴ, βεβαίως, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην διαφορὰ, μετὰ τῶν ἀνθρώπου καὶ πιθήκου, ἀλλ’ εἶνε διαφορὰ βεβιαίων τινῶν, καὶ οὐδὲν πλέον.

Φοβερόν εἶνε τὸ μήκος τῶν προσθίων ἄκρων τοῦ Οὐραγγουτάγκου· ταῦτα μὲ τεταμένους τοὺς δακτύλους, ἐγγίζουσι σχεδὸν τὰς πτέρνας του, ὡς πρὸς αὐτὸ δέ, ὑπολείπεται καὶ τοῦ Χιμπαντζῆ καὶ τοῦ Γορίλλα· τὰ πρόσθια ἄκρα αὐτῶν, παρὰ μὲν τῷ πρώτῳ φθάνουσι μέχρι τοῦ μέσου, παρὰ δὲ τῷ δευτέρῳ, μόνον μέχρι τοῦ ἀνωτέρου τριτημορίου τῆς κνήμης. ‘Αλλὰ τὰ πρόσθια αὐτὰ ἄκρα μᾶς παρέχουσι ὕλην σοβαρώτερως ἐξετάσεως.

Παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τοῖς πιθήκοις τῆς ἀνωτέρας τάξεως, τὸ μήκος τοῦ βραχίονος ὑπερβαίνει τὸ τοῦ αντιβραχίου· εἰς τοὺς ἀμερικανικοὺς πιθήκους προεξάρχει ἡ ἀντιθετὸς ἀναλογία· τὸ αντιβραχίον ὑπερτερεῖ κατὰ μήκος τὸν βραχίονα, ἀκόμη δὲ καὶ τὸ σχετικὸν μήκος τῆς χειρὸς εὐρίσκεται ἐν προσδευτικῇ ἀναλογίᾳ, ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου εἶδους ἀρχομένη. Τ’ ἀνώτερον ἐν τούτοις, εἶνε δύο συνδευασμένονι χαρακτῆρας ἐκπτώσεως, οἷτινες προφαίνονται ὀλονὲν σαφέστεροι καὶ σταθερώτατοι, ἐν τῇ καθόδῳ τῆς σειράς τῶν μαστοφόρων, καὶ ἀρχοῦναι ἐκδηλούμενοι ἤδη παρὰ τῇ μελαίνῃ φυλῇ τοῦ ἀνθρωπίνου εἶδους. Παρ’ αὐτῇ, ἡ ὑπεροχὴ τοῦ βραχίονος ἐπὶ τοῦ αντιβραχίου εἶνε ἤδη μικροτέρα τῆς παρατηρούμενης εἰς τὴν καυκασίαν φυλὴν, ἡ δὲ χεὶρ ἔχει δακτύλους μακροτέρους καὶ μάλλον λιποσάρκους, μετὰ τῶν προερχόντων τοῦ θένους καὶ ὑποθέναρος ὀλιγώτερον ἐκσεσημασμένον, οὕτως ὥστε, τ’ ἀνώτερα ἄκρα παρὰ τῇ φυλῇ ταύτῃ,

*) Εἶνε γνωστὸν ὅτι, ὅτε Ναπολέον ὁ Γ’ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος εἶχον ὠραιότατας ἀνδρικές κεφαλὰς, ἐκ τῶν σπανιωτέρων. κ.π.π.

κρεμάμενα ἐκατέρωθεν τοῦ σώματος, φθάνουσι ὀλίγον τι κατώτερον τοῦ μέσου τοῦ μηροῦ, σημείον, τὸ ὁποῖον τὸνικαντικόν, οὐδέποτε ὑπερβαίνει παρὰ τῷ Εὐρωπαϊῷ. Μεταβαίνοντας δὲ ἤδη εἰς τοὺς ἀνθρωποειδές πιθήκους, βλέπομεν, ἐν τῇ τάξει τῶν προσημειωθέντων χαρακτῆρων, τὸν Γορίλλαν καὶ τὸν Χιμπαντζῆν ἔχοντας ἀνκμισθῆτητα πλεονεκτήματα ἐπὶ τοῦ Οὐραγγουτάγκου, παρὰ τῷ ὁποίῳ, τὸ μέγα μήκος τῶν προσθίων ἄκρων, ὀφείλεται ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἀντιβραχίον καὶ τὴν χεῖρα, τῆς ὁποίας οἱ δακτύλοι εἶνε σχετικῶς λεπτότεροι καὶ μάλλον λιποσάρκοι.

Ἡδὴ παρουσιάζεται ἡ μάλλον ἐπίσημος διαφορὰ, ἡ ἐκτραζομένη διὰ τῶν φράσεων, ὅτι ὁ μὲν ἀνθρώπος εἶνε δίχειρ, ὁ δὲ πιθήκος τε τ ρ ἄ χ ε ἰ ρ· ἀλλ’ ἐν ταῦθα, ἀνάγκη νὰ σαφηνίσωμεν τοὺς χαρακτῆρας, οἷτινες διακρίνουσι τὴν χεῖρα, ἐν παραβολῇ πρὸς τὸν πόδα.

‘Εν πρώτοις δέον ν’ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ἡ χεὶρ καὶ ὁ πόδις εἶνε μέλη ἐν πληρεστάτῃ ὁμολογίᾳ μετὰ τῶν ὄσων καὶ ὅλα τὰ μὴ ζυγὰ μέση τῶν προσθίων ἄκρων, πρὸς τ’ ἀντίστοιχα τῶν ὀπισθίων· ἐκεῖ, ἐξοχῆ ἀκρωμίου, ἰδοῦ, ἐξοχῆ λαχῶνων· ἐκεῖ, βραχίον, εἶτα κερκίς καὶ ὠλένη, ἐν ταῦθα, μῆρος εἶτα κνήμη καὶ περόνη· ἐκεῖ, καρπός, μετακάρπιον καὶ φάλαγγες. ‘Αλλ’ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀναλογίας ταύτης, τοσαύτη τροποποίησις ἐπέρχεται, ὥστε τὸ τελικὸν ἄκρον τοῦ μὲν ἑνός, λέγεται χεῖρ, τοῦ δὲ ἄλλου, πόδις. Προερχόντες χαρακτῆρες τῆς χειρὸς εἶνε ἡ εὐκίνησις τῶν δακτύλων, ἐνὸς ἐκάστου καὶ ὅλων ὁμοῦ, καὶ προσάντων ἢ τοῦ ἀντίχειρος, ἐν ἀπαγωγῇ καὶ ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἄλλους δακτύλους· ἀληθῶς δέ, οἱ χαρακτῆρες οὗτοι προέχουσι εἰς τὰ ὀπίσθια ἄκρα τῶν πιθήκων, ἀλλὰ καθὰ ὁ Boy de S. Vincent παρετήρησε, καὶ ὁ ποῦς δύναται νὰ προσποκίτῃ διὰ τῆς ἐκγυμνάσεως, τὸν χαρακτῆρα τούτου τῆς χειρὸς, τὴν ἐπιτηδεύσειν αὐτοῦ· τῆς, νὰ συλλαμβάνῃ, ἀκόμη καὶ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ· ὁ δὲ Geoffroy de S. Hilaire εἶτι πλέον προσέθη, ἔφρασε τούτῃσι νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι καὶ ὁ ἀνθρώπος ἀρχικῶς, ἦτο καὶ οὗτος τετράχειρ.

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀγάλμασιν, ὁ μέγας δακτύλος τοῦ ποδὸς περισταται ἐν ἀπαγωγῇ ἀπὸ τῶν ἄλλων δακτύλων, τοῦθ’ ὅπερ ἐνδείξει, τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ ἀνεξαρτησίας εἰς τὰς κινήσεις του. Λεῖψαν τῆς ἀνεξαρτητικῆς ταύτης παρέμειναν παρὰ τιτι λῆσει, μετὰ τῶν ὁποίων δὲν διεδόθη ἡ γρῆσις τῶν ὑποδημάτων· οἱ Χαρροῦσι, φυλὴ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, ἰππεῖς λαμπροί, μεταχειρίζονται ἀντὶ ἀναβολῆς, ἀπλοῦν ἀνηρητημένον κρικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ προταρμύζουσι μόνον τὸν μέγαν δακτύλον τῶν ποδῶν, σφιγκτικῶς κρατοῦντες αὐτὸν οὕτως· οἱ Ἰνδοὶ τοῦ Ὀρενόκου, οἱ τοῦ Γιουκατάν, οἱ Μαῦροι τῆς Αὐστραλίας, δύνανται διὰ τῶν ποδῶν, νὰ συλλέγωσι νομισματα ἀπὸ τῆς γῆς, νὰ συλλαμβάνωσι καὶ νὰ ρίπτωσι λίθους· οἱ Βεγγάλιοι δύνανται νὰ μεταχειρίζωνται καὶ τοὺς πόδας τῶν ἀκόμη ἐν τῇ κωπηλασίᾳ· Τέλος καὶ πόσα ἄλλα δὲν κάμνουσι διὰ τῶν ποδῶν!

‘Αλλ’ ὅλα ταῦτα, δὲν ἐπαρκουσι ἀκόμη, ἵνα ἀπαρτίσωσι μίαν χεῖρα. ‘Εν τῇ περιφύμας μετὰ τῶν Owen καὶ Anxley διαμάχῃ, ὁ τελευταῖος οὗτος ἀπέδειξε προφανῶς, ὅτι ἡ οὕτως ὀνομαζομένη ὀπισθία χεῖρ τῶν τετραχειρῶν εἶνε ἀληθῶς πόδις, εἰς τὸν ὁποῖον καταφύεται μακρὸς τις περωναῖος μῦς, καὶ τοῦ ὁποίου οἱ

*) Σ. Μ. ‘Ἡμεῖς αὐτοὶ, ἴδομεν κατ’ ἐπανάλειψιν, πρὸ ἐτῶν, ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆς Μακεδονίας ὀθωμανίδα τινὰ δωδεκαετίδα περίπου, ἐκ τῶν μετὰ τὰς σφαγὰς τοῦ Βιτάκ προσφύγων, στερουμένην ἐκ γενετῆς ἀμφοτέρων τῶν ἄνω ἄκρων, καὶ μὴ μέρουσαν ἀντ’ αὐτῶν εἰμὴ φυσικὰ κολοβάματα ὀσεισθῆ, εὐσάρκα καὶ ἄριστα

δάκτυλοι εἶναι ἐφωδιασμένοι δι’ ἐνὸς βραχίως καμπήρος καὶ ἐνὸς ἐπίσης βραχίως ἐκτεινόντος μῦος, ποῦς, τοῦ ὁποίου ὁ τερσὸς συγκρατεῖται ἐξ ἐπτά ὀστέων, δικτεθειμένων, ὅπως καὶ εἰς τὸν ἀνθρώπινον πόδα· καὶ οὕτως, ἀπολύτως ἀποκρούων τὴν ὀνομασίαν τε τ ρ ἄ χ ε ἰ ρ α — τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐξοχότητος τοῦ Κυβιέρους καὶ τῆς μακρᾶς ἐξέως, ἀνακονιστῆ τὴν παλαιὰν τάξιν τῶν πρ ο ε σ τ ῶ τ ω ν (primati) — περιλαμβανούσαν τὸν ἀνθρώπον καὶ τοὺς πιθήκους, οὐγὶ ὅμως ὑποθετιάζων, ὡς ὁ G. offroy de S. Hilaire, ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν τύπον τῶν τετραχειρῶν, ἀλλὰ τὸνικαντικόν, ἀνυψῶν καὶ κατατάσσον εἰς τὰ δίχειρα καὶ τοὺς πιθήκους.

‘Αληθῆς εἶνε, ὅτι παρὰ τοῖς πιθήκοις ὁ μέγας δακτύλος τῶν ποδῶν, εἶνε πολὺ βραχύτερος τοῦ ἀντίχειρος τῶν χειρῶν, ἐνὼ τὸνικαντικὸν συμβαίνει εἰς τὸν ἀνθρώπινον πόδα, ἀλλὰ παρατηρήσατε πόσον ἤδη ἐπιμηκύνεται ὁ μέγας δακτύλος παρὰ τῷ Χιμπαντζῆ καὶ τῷ Γορίλλᾳ, οἷτινες καὶ ὑπερτεροῦσι κατὰ τοῦτο τοῦ Οὐραγγουτάγκου.

Τὸ βᾶδισμα τῶν πιθήκων εἶνε ὅλος ἰδιόζων καὶ ὅλος διάφορον τοῦ ἀνθρωπίνου· οὗτοι θέουσι κατὰ γῆς ὄχι τὸ πέλμα, ἀλλὰ τὸ ἐξωτερικὸν γέλος τοῦ ποδός, κάμπτοντες τοσοῦτως τοὺς δακτύλους καὶ συγκλείοντες ἐσωτερικῶς τὴν πελματικὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν, ἧτις ὀλιγώτερον οὕτως ἐκγυμναζομένη εἰς τὴν διαρκῆ πίεσιν, μένει καὶ πολὺ ὀλιγώτερον πλατεῖα τῆς ἀντιστοίχου τοῦ ἀνθρωπίνου ποδός. ‘Αλλὰ καὶ τὸ πέλμα τῶν ποδῶν τοῦ Γορίλλα εἶνε ἤδη πλατύτερον, παραβαλλόμενον πρὸς τὸ τοῦ Οὐραγγουτάγκου καὶ αὐτοῦ τοῦ Χιμπαντζῆ καὶ τὸ ἐφαπτόμενον τῆς γῆς μέρος αὐτοῦ εἶνε μεγαλύτερον καὶ ἡ πτέρνα ἰσχυρωτέρα· δι’ αὐτοῦ δὲ τοῦ χαρακτῆρος ὑπερτερεῖ ὁ Γορίλλας, τῶν ἄλλων ἀνθρωποειδῶν πιθήκων.

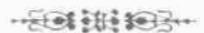
Παρατηρήσατε ὅμως καὶ τὰ πρώτα βήματα τοῦ βρέφους· ἐν τῇ ἀβεβαιότητι τῶν κινήσεών του, τοῦτο κρατεῖ τοὺς πόδας του ἐστραμμένους πρὸς τὰ ἔσω, ὥσκει πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ προγονικοῦ τῆς καταγωγῆς χαρακτῆρος, μέλλοντος νὰ ἐκλειφθῇ ἐντόως ὀλίγου.

‘Ο παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ λεπτός καὶ βραχυτάτος γνοῦς, ὁ ἀραιότατος ἐκκαρπισμένος ἐφ’ ὅλου τοῦ σώματος, κατ’ ἀντίθεσιν πρὸς τὸ παχὺ τῶν πιθήκων τρίχωμα, ἀποτελεῖ καὶ ἐν ἄλλο ἀκόμη διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ἀποτελεῖ διάκρισιν οὐγὶ ἀπόλυτον. ‘Ο Οὐραγγουτάγκος π. γ. ἔχει τὰς τρίχας λίαν ἀραιὰς, ἰδίως εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς τὰ πρόσθια τοῦ κορμοῦ καὶ τὰς ἐσωτερικὰς ἐπιφανείας τῶν μηρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ σχετικὴ καὶ προφανῆς γυμνότης τοῦ δερματος ἐπιτρέπει νὰ διακρίνεται διὰ μέσου τῆς τοῦ ὕψους καὶ ροδίζον τῆς σαρκὸς γρῶμα· καὶ εἰς τὰ ὀπίσθεν δὲ τῆς κορυφῆς, ἐπὶ τοῦ ἰνίου, αἱ μακρότεροι τρίχες εἶνε δικτεθειμέναι στροβιλοειδῶς περὶ κεντρικόν τι σημείον, ὑποδηλοῦσαι οὕτως ἀνάλογον διευθέτησιν πρὸς τὴν παρατηρούμενην ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τρίχων τῆς κεφαλῆς.

τεταρνευμένα, ἧτις ἐπαίτουσα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, πολλακίς ἀντὶ κερμάτων τινῶν ἐπεδείκνυε τὴν εὐστροφίαν καὶ ἐπιτηδεύσειν τῶν ποδῶν τῆς, κτενίζομένη δημοσίᾳ, ἀπεκδουμένη μικρῶ ἐπενδύτου, τρώγουσα διὰ κοιλιαίου ἢ περόνης ὄχι τῆς προσέφερον, ρίπτουσα λίθους, καὶ πλῆθος ἄλλων ἐπιτηδεύσεων ἐκτελοῦσα καὶ πάντα ταῦτα διὰ μόνων τῶν ἐπιτηδεύσεων ποδῶν τῆς. κ.π.π.

(* Ἐπιτελεῖται συνέχεια)

Κατὰ μετάφρασιν Ἀντιγόνοῦ Η. Πολυμέρη ἱατροῦ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Οι πλείστοι των λογιστών κατά το Ιταλικόν σύστημα μεταχειρίζονται επί κεφαλῆς ἐκάστου ἄρθρου τοῦ ἡμερολογίου διά τὰς συνθέτους πράξεις τὸν τίτλον «Ἐπόμενοι εἰς Ἐπόμενους» πλὴν τοῦτο καθ' ἡμᾶς, περιττεύει, καθόσον ὁ σκοπὸν δι' αὐτοῦ νὰ ἐπεξηγήσωσιν, ἴτοι ὅτι οἱ Α, Β, κτλ. (ἐπόμενοι) ἔχουσι διδῆναι εἰς τοὺς Γ, Δ, κτλ. (ἐπόμενους) ἐκφράζεται ἀκριβῶς εἰς τὴν κατάστροφωσιν ἐκάστου ἄρθρου· ὅτι δὲν εἶναι παντάπασιν περιττολογία, καταφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι, ἐνῶ δλοι οἱ τίτλοι τοῦ ἡμερολογίου ἔχουσι ἰδιαιτέραν μερίδαν ἐν τῷ Καθολικῷ, οἱ πολυθρόλλητοι αὐτοὶ «Ἐπόμενοι εἰς Ἐπόμενους» δὲν ἔχουσι τοιαύτην συνεπῶς ἐκφρασίαν μᾶλλον ἀπλὴν ἀποτελοῦντες, δύνανται μὲν νὰ ἐκφέρωνται ἀπὸ τῆς ἔδρας ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος, οὐχ ἦττον ἐν τῷ ἡμερολογίῳ δὲν ἔχουσι θέσιν τὸ παράπαν.

Ἐτεροι πάλιν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ ὡσαύτως κρατοῦσι μίαν στήλην ἀθροίσεως διά τε τὴν χρέωσιν καὶ τὴν πίσωσιν καὶ ἄλλοι κρατοῦσι δύο, μίαν διά τὴν χρέωσιν καὶ ἄλλην διά τὴν πίσωσιν.

Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ δὲν εὐρίσκονται ἐν τῷ ἄρθρῳ, καθόσον οἱ πρῶτοι δὲν δύνανται νὰ εἶναι βέβαιοι περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἀριθμῶν, τῶν ἔσων ἀφορᾶ τὴν χρέωσιν πρὸς τὴν πίσωσιν διά τὰς συνθέτους πράξεις, καὶ οἱ δεῦτεροι εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀναμένωσι τὸ κλεισίμον ἐκάστης σελίδος διά νὰ ποιήσωσιν τὴν ἀθροίσιν καὶ βεβαιωθῶσιν. Ἐνῶ κατὰ τὸ Γαλλικὸν σύστημα, ὅπερ εἶνε καὶ τὸ προτιμότερον, κρατεῖται μία μὲν γενικὴ ἀθροίσις τῆς πιστώσεως, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος ἐκάστης πράξεως ὑπάρχει ὁ ἔλεγχος, καθόσον ὅλα τὰ ποσὰ τῆς χρέωσεως ἐκάστης πράξεως ἀθροίζονται καὶ κλείονται διά διπλῶν γραμμῶν ἔσωθεν, τὸ δὲ ἀθροισμα, ὅπερ θὰ δώσῃ ἢ χρέωσιν, θέλει δώσῃ ἐπίσης καὶ ἢ πίσωσιν· ὅθεν ὁ λογιστὴς ἔχων ἐμπροσθέν του τὸν ἔλεγχον ἐκάστης πράξεως καὶ δὴ συνθέτου, δὲν δύνανται νὰ σφάλῃται Ἐπίσης εἰς τὴν καταχώρησιν τῶν πράξεων ἐκ τοῦ ἡμερολογίου εἰς τὸ Καθολικόν, ὁ λογιστὴς κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο εὐρίσκει εὐχέρειαν μεγίστην, καθόσον δὲν ἔχει ἢ νὰ μεταφέρῃ τὰ κονδύλια τὰ περιλαμβανόμενα ἐντὸς τῶν διπλῶν γραμμῶν εἰς τὴν χρέωσιν τοῦ Καθολικοῦ, τὰ δὲ εὐρισκόμενα κάτωθι εἰς τὴν πίσωσιν αὐτοῦ.

Τὸ ἀγγλοαμερικανικὸν δὲν σύστημα παρουσιάζει τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα:

1) Ὅτι οὐδέποτε δύνανται νὰ γίνῃ λάθος εἰς τὴν ἀθροίσιν τοῦ ἡμερολογίου, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰ ἄλλα συστήματα· τοῦτο δὲ, διότι εἰς ἐκεῖνα, διὰ τὴν ἀθροίσιν τοῦ ἡμερολογίου δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸ γενικὸν ἀθροισμα τῆς χρέωσεως καὶ πιστώσεως τοῦ Καθολικοῦ, διὰ νὰ εὐρωμένον ποῦ ἢ ἀσυμφωνία αὕτη, ἐξελέγχοντες (στίζοντες) τὸ Καθολικὸν διὰ τοῦ ἡμερολογίου, καὶ ἐάν ἴδωμεν, ὅτι αὕτη καὶ μετὰ τὸν ἔλεγχον δὲν ἀφαιρῆται, τότε ἐξελέγχοντες τὸ ἡμερολόγιον διὰ τοῦ Καθολικοῦ δὲν δυνάμεθα τούτεστι νὰ γνωρίζωμεν ἂν τὸ λάθος, ἐξ αὐτῆς ἀσυμφωνίας, ὑπάρχῃ εἰς τὸ Καθολικὸν ἢ εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἐνῶ τούναντιον ἐν τῷ ἀγγλοαμερικανικῷ ἡμερολογίῳ δὲν δύνανται νὰ παρεισφρήσῃ λάθος εἰς τὴν ἀθροίσιν τοῦ ἔλεγχου· ἐκ τοῦ ὅτι αὐτὸς ὁ ἔλεγχος ἐξελέγχεται διά τῶν τεσσάρων ἀθροίσεων τῆς χρέωσεως, ὡς καὶ διὰ τῶν τεσσάρων ἀθροί-

σεων τῆς πιστώσεως (ἴτοι τῆς χρέωσεως καὶ τῆς πιστώσεως τοῦ ταμείου, τῶν χρεωστών, τοῦ καθολικοῦ, τῶν ἐμπορευμάτων) ἢ διὰ περισσοτέρων ἀθροίσεων, ἐάν τοῦτο εἶνε διηρημένον εἰς πλείονας στήλας· ὡστε ἂν τὸ λάθος ὑφίσταται ἐν τῷ ἔλεγχῳ, καταφαίνεται εὐθὺς ἐκ τῶν ἄλλων ἀθροίσεων, ὡς πρότερον κείμενον εἰς ἰδιαιτέρον φύλλον χάρτου, καὶ δὲν ἐγγράφομεν ἢ ἀφοῦ ἴδωμεν, ὅτι συμφωνεῖ οὗτος μετὰ τῶν ἄλλων χρεωπιστώσεων.

2) Ὅτι εἰς τὸν μηνιαῖον ἰσολογισμόν, ἐάν γίνῃ λάθος τι, κατὰ τὰ ἄλλα συστήματα, ἐκτὸς τῆς ἐξελέξεως τοῦ Καθολικοῦ, διὰ τοῦ ἡμερολογίου καὶ τούτου διὰ τοῦ Καθολικοῦ, εἶνε ἀνάγκη ὁ λογιστὴς διὰ νὰ εὐρῇ τὸ λάθος, νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιον, ἐξελέξῃ πράξιν πρὸς πρᾶξιν ὅλα τὰ κονδύλια ὁλοκλήρου τοῦ μηνός, πρᾶγμα ἄλλως τε λίαν ἐπίπονον καὶ κοπιώδες, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἅπαντες οἱ λογισταὶ ἀνομολογοῦσι. Διὰ τοῦ Ἀγγλοαμερικανικοῦ ὅμως ἡμερολογίου, δύνανται νὰ προσῆ εἰς τὴν ἐξέλεξιν τοῦ μηνιαίου ἰσολογισμοῦ, ἀνατρέχων μόνον εἰς τὴν ἐν αὐτῷ στήλην «Καθολικὸν» ἐν ἣ καταχωροῦνται οἱ Γενικοὶ λῆσμοι, ἐκτὸς τῶν τοῦ Ταμείου, τῶν χρεωστών καὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ὅτινες ἔχουσι ἰδιαιτέραν στήλην ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ἣ κατὰ φυσικὸν λόγον περιλαμβάνονται ἄλλα κονδύλια καὶ ἐπομένως εὐχερῶς δύνανται νὰ εὐρεθῇ τὸ λάθος.

3) Ὅτι ὁ λογιστὴς ἐάν θέλῃ δύνανται νὰ καταχωρῇ εἰς τὸ Καθολικὸν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός διὰ μίαν μόνην πράξεωσ τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμας τοῦ Ταμείου, τὴν χρέωσιν καὶ πίσωσιν τῶν Χρεωστών καὶ τὴν εἰσπραγῆν καὶ ἐξαγωγήν τῶν Ἐμπορευμάτων.

4) Ὅτι ἐάν ὁ λογιστὴς, ὡς ἐκ τῶν πολλῶν ἀσχολιῶν του, δὲν διατελῇ ἐνήμερος εἰς τὴν καταχώρησιν τῶν πράξεων τοῦ μηνός ἀπὸ τοῦ ἡμερολογίου εἰς τὸ Καθολικόν, δύνανται ὅπως ὅποτε ἐκ τοῦ ἡμερολογίου καὶ μόνου νὰ διδῇ λεπτομερῆ ἐκθεσίαν εἰς τὸν προϊστάμενον, πῶσα εἰσέπραξε καὶ πῶσα ἐπλήρωσε τὸ Ταμεῖον, εἰς τί ποσὸν ἀνέρχεται ἢ χρέωσιν καὶ ἢ πίσωσιν ὡς καὶ πῶσα ἐμπορεύματα εἰσῆχθησαν καὶ ἐξήχθησαν.

5) Ἐπίσης ὡς πλεονέκτημα θεωροῦμεν καὶ τὴν εἰς δύο στήλας διαίρεσιν τοῦ ἡμερολογίου διὰ τὴν καταχώρησιν τῶν τίτλων, διότι ὁ Λογιστὴς γνωρίζει ὅτι ἢ ἐξ ἀριστέρων στήλην παριστᾷ τὰς χρέωσεις καὶ ὅτι ὅλοι οἱ τίτλοι αὐτῆς θέλουσι μεταφερθῆ εἰς τὴν χρέωσιν τοῦ Καθολικοῦ, οἱ δὲ εἰς τὴν ἐκ δεξιῶν εἰς τὴν πίσωσιν.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ κυριώτερα πλεονεκτήματα αὐτοῦ· οὐχ ἦττον παρατηροῦσιν ἐν αὐτῷ καὶ ἐν μειονέκτημα, τοῦθ' ὅπερ, καθ' ἡμᾶς, εἶνε ὡσαύτως πλεονέκτημα· εἶνε δὲ τοῦτο, ὅτι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου φύλλου τοῦ ἡμερολογίου, ὑπάρχουσιν ἐννέα ἀθροίσεις, δηλ. ἢ τοῦ ἔλεγχου, ἢ τῆς χρέωσεως καὶ πιστώσεως τῶν Χρεωστών, ἢ τῆς χρέωσεως καὶ πιστώσεως τοῦ Καθολικοῦ καὶ ἢ τῆς χρέωσεως καὶ πιστώσεως τῶν Ἐμπορευμάτων. Τοῦτο εἶνε βεβαίως κοπιώδες, ἀλλ' ἀντιθέτως εἶνε καὶ ὠφέλιμον, διότι ἐφ' ὅσον περισσότερο ἐξελέγχονται οἱ λογαριασμοί, κατὰ τοσοῦτον βεβαιούται ὁ Λογιστὴς, ὅτι οὐδὲν λάθος ἐνεφυλλοχώρησεν.

«Ἀελτίον»

Κ. Ε. Παπαδόπουλου.
Καθηγητὴς, Λογιστῆς

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΑ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΘΘΗΝΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

- Διὰ τὴν ὀργάνωσιν Ἑλληνικοῦ στρατοῦ πειθαρχικοῦ, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας, διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς καθέου Βασιλείας.
- Δὲν παρετάθη ἐπὶ πολὺ ἡ παραμονὴ τῶν στρατευμάτων τῶν Βυζαρινῶν ἐν Ἑλλάδι;
- Ὁχι.
- Ποία ἦτο ἡ κυριώτερα ἀφορμὴ διὰ τὴν ὑποίαν δὲν ἠνείχοντο οἱ Ἕλληνας τοὺς ξένους;
- Εὐνότητος. Τὰ πολιτικὰ καὶ ὁ ἐθνικὸς ἐγωτισμός.
- Πότε ἀνελάβατε τὸν θρόνον, ἢ ηλικιωθέντες, μεγαλειότατε;
- 1835 (μεγίστοις γράμμασι).
- Πῶς ὑπεδέχθησαν τὴν ἀνοδίαν σας εἰς τὸν θρόνον μεγαλειότατε;
- Ἐθουσιωδῶς.
- Διὰ τί βασιλεῦ;
- Ἠλίπισον.
- Ἡ ἐλπίς αὕτη ἦτο δικαία;
- Δικαιοτάτη, ἀλλὰ θνησιγενὴ.
- Διὰ τί τοῦτο;
- Ἐξήρτησαν τὰ πάντα ταχύτερον τοῦ δυνατοῦ.
- Ποία ἦτο ἡ κυριώτερα οἰτία διὰ τὴν ὑποίαν εὐσφόρουσιν οἱ πολῖται;
- Ἐπαναλαμβάνω, τὰ πολιτικά.
- Ὁχι ἢ διατήρησις τῶν ξένων;
- Ὁχι.
- Ἡ ἱστορία ἀποδίδει τὴν δυσφορίαν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ξένων;
- Οὐχι δικαίως.
- Δὲν διετηρήσατε, Μεγαλειότατε, τὸν Ἄρμανσπεργ ὡς ἀρχιγραμματεῖα;
- Μάλιστα;
- Εἶνε ἀληθές, ὅτι εἶχατε ὑπερδιπλασίους ἀξιωματικούς ξένους εἰς τὸν στρατὸν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνος;

- Μάλιστα.
- Ἦτο τοῦτο σφάλμα πολιτικόν;
- Βεβαίως.
- Διέγνωτε ἀκριβῶς τὸ σφάλμα τοῦτο ἢ ὀμιλεῖτε κατόπιν τῆς παγγνωστικῆς σας καὶ τῆς ἱστορίας;
- Τώρα ἀναγνώριζω τὸ σφάλμα τοῦτο.
- Ποῖα ἀναγνωρίζετε μεγαλειότατε ὡς κύρια σφάλματα τῆς ἀποτυχίας Ἰμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ;
- Ἀπέτυχον;
- Σύγγνωθι βασιλεῦ. Ἠθέλωμεν νὰ εἴπωμεν ποίας ἀναγνωρίζετε ὡς αἰτίας τοῦ ἀτυχήματος τῆς ἐξώσεως τῆς Μεγαλειότητός σας;
- Τοὺς Βυζαρινούς.
- Τὴν διατήρησιν τῶν Βυζαρινῶν ἐν Ἑλλάδι ἐννοεῖτε, μεγαλειότατε;
- Μάλιστα.
- Ἐβλαψαν αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς οἱ Βυζαρινοὶ;
- Συνετέλεσαν ἐσωτερικῶς διὰ τὴν ἐξαψιν τῶν παθῶν, ἐξωτερικῶς διὰ τὸ μίσος τῶν Ἀγγλων.
- Ὁ γάμος σας. Μεγαλειότατε, μετὰ τῆς προκηπίσεως τοῦ Ὀλδεδμποργ Ἀμαλίας ἦτο ἐπιτυχὴ;
- Ὁχι ἀτυχῶς.
- Δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν δικτί, Μεγαλειότατε;
- Μάλιστα.
- Διὰ τί ἦτο ἀτυχὴς ὁ μετὰ τῆς Βασιλείας Ἀμαλίας γάμος;
- Διὰ πολλοῦ λόγου.
- Τίνες οἱ κυριώτεροι λόγοι; Διότι ἡ βασίλισσα ἦτο καθολικὴ, εἶχεν ἀντιπαθείας ἢ ἐβλαψε διότι δὲν συνετέλεσεν εἰς τὴν διόσωσιν τῆς δυναστείας;
- Καὶ εἰ ἀμφότερα ταῦτα.
- Δυναμῆθ ἄρα γε νὰ ἐρωτήσωμεν τί συνετέλεσεν εἰς τὴν προκηματοποίησην τοῦ μετὰ τῆς Βασιλείας Ἀμαλίας γάμου;
- Ναί, μὲ πρέσβειν ὁ πατὴρ μου.
- Ἐννοεῖτε, βασιλεῦ, ὅτι ὁ πατὴρ σας παρέσυρε τὴν ἡμετέραν μεγαλειότητα εἰς τὸ νὰ συνάψῃ καθολικὸν γάμον;
- Μάλιστα.
- Πῶς τὸ κατόρθωσεν τοῦτο;
- Κατήλθεν ἐπίτηδες εἰς τὰς Ἀθήνας.
- Ὡστε ἡ πρώτη αἰτία τῶν ἐπικλοουθησάντων ἀτυχμάτων τοῦ θρόνου ἦτο ἡ καθολικότης τῆς βασιλείας;
- Ὁχι.
- Λοιπὸν ἡ πρώτη αἰτία ποία ἦτο;
- Εἶπον, οἱ Βυζαρινοὶ!
- Ὡστε φρονεῖτε, ὅτι ἡ ἑλλειψὶς διαδόχου, δὲν ἦτο ἡ κυριώτερα αἰτία τοῦ νὰ χάσῃ ἡ Ἑλλὰς βασιλεία τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν φρονημάτων τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος;

- Τούτο ἦτο τὸ πρόσχημα.
- Οἱ Βυζαριοὶ ἐβλαψάν τὴν δυναστείαν διὰ τῆς πολιτείας αὐτῶν ἢ ἐβλαψάν, διότι ἦσαν ξένοι καὶ κατεῖχοι, θέσεις μεγάλας.
- Ἡ πολιτεία τῶν Βυζαριῶν ἐβλάψεν. Ἐξημίωσαν ὅμως, ἀλλ' ἀνευθύτως καὶ διὰ τοῦ δευτέρου λόγου.
- Ὅταν κατήλθατε εἰς τὴν Ἑλλάδα ποίας ἐντυπώσεις ἤσθαιθιτε κατὰ τὴν ἀποβίβασίν σας εἰς τὸ Ναύπλιον;
- Καλὰς.
- Ἐνθυμείσθε μεγαλειότητα διὰ τίνος πλείου ἤλθετε εἰς τὴν Ἑλλάδα;
- Μάλιστα. Μὲ τὴν «Μαδαγασκάρ.»
- Ἐνθυμείσθε πότε ἐνηλικιωθέντες ἀνήλθετε εἰς τὸν θρόνον, μεγαλειότητα καὶ ἀελάβετε τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους;
- Μάλιστα.
- Ποῖον ἔτος;
- Τὸ 1835.
- Ἐνθυμείσθε ποῖος προσεφώνησε τὴν Μεγαλειότητά Σας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀνόου Σας εἰς τὸν θρόνον;
- Ἀπάντησις ὑσανάγνωστος.
- Ποῖος ἦτο ὁ διευθύνων τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην;
- Ὁ Κωλέττης.
- Ποῖος σὰς προσεφώνησεν;
- Ἀρμανιμπέργ.
- Μόνον αὐτός;
- Κατόπιν ὁ Κωλέττης.
- Ἦτο καλὴ ἢ προσφώνησις τοῦ Κωλέττη;
- Ὅχι, δὲν ἦτο καλὴ.
- Διατί ἀρά γε;
- Σιωπῆ.
- Ἡ ἱστορία δὲν τὴν κρίνει ἄστοχον, ἀλλὰ τὴν χαρακτηρίζει ὡς μεγάλων ἀληθειῶν πρόδρομον.
- Καλῶς. Ἄλλ' ἐμὲ ἠρωτήσατε.
- Ἦτο καλὸς πολιτικὸς ὁ Κωλέττης;
- Μάλιστα.
- Τότε διατί ἀπειμακρύνετε αὐτὸν καὶ τὸν ἐστελεχτε πρέσβυν εἰς Παρισίους;
- Σιωπῆ.
- Ἐκουράσθητε Μεγαλειότητα;
- Ὅχι.
- Ὁ Κωλέττης ἦτο χρησιμώτερος εἰς Παρισίους παρὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα;
- Βιβλῶς χρησιμώτερος ἐκεῖ.
- Ἠγαπᾶτε τοὺς Γάλλους βασιλεῦ;
- Ὅχι.
- Διατί ἠρνήθητε νὰ δεχθῆτε γαλλίδα ἢ ρωσοῖδα νόμφην;
- Ἀντέπραξεν ὁ πατήρ μου.
- Ἄν ἐδέχεσθε Ρωσοῖδα σύζυγον θὰ μετεβάλλετο ἡ τύχη τῆς δυναστείας καὶ τοῦ ἔθνους;
- Ὅχι.

- Ἦτο πεπρωμένον τὸ γινόμενον;
- Μάλιστα.
- Μὰ ὑπάρχει πεπρωμένον;
- Πῶς ὄχι; Βεβαίωτατα.
- Εἶπετε, ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῆς ἐξώσεώς σας ἦσαν οἱ Βυζαριοί.
- Αὐτοί.
- Δύνασθαι νὰ μᾶς εἴπητε ποῖος κυρίως;
- Ὁ Ἐϋδεκ.
- Εἰς τί ἐπταίσειν οὗτος;
- Εἰς πολλά.
- Ἄλλ' οὗτος μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀτιθασιλείας ἐφυγεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
- Συνετέλεσε μακρόθεν πολιτικῶς.

Ὁ Ὄθων εἰς Καλάμας

Συνεχίζομεν καὶ πάλιν σήμερον τὴν μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν.

Ἐνταῦθα παρεντίθενται ὁ ἐξ ἀρχῆς παρακολουθῶν μεθ' ἡμῶν τὴν μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ βασιλέως συζήτησιν δικηγόρος κ. Γεωρ. Δικαϊάκος, ὅστις καὶ ἐρωτᾷ:

- Ἦλθατε ποτὲ μεγαλειότητα, εἰς Καλάμας;
- Μάλιστα.
- Ποῖον ἔτος ἦλθατε, Μεγαλειότητα;
- Τῷ 1863.
- Διὰ ποῖον λόγον ἦλθατε;
- Ὁ Μαυρομιχάλης.
- Ποῖος Μαυρομιχάλης;
- Πέτρος.
- Σὰς ἐκάλεσε, Μεγαλειότητα;
- Μάλιστα.
- Εἶχε σχέσιν, μεγαλειότητα, ἡ ἐνταῦθα ἐλευσίς σας μετὰ τὴν μετ' ὀλίγον χρόνον λαβοῦσαν χώραν στάσιν τῆς Ἑλλάδος; πρὸς τὴν μεγαλειότητά σας;
- Εἶχε σκοπὸν.
- Ποῖον σκοπὸν; μήπως ἐστηρίζατε ἐλπίδας εἰς τὸν Μαυρομιχάλην;
- Μάλιστα.
- Ἀντεπεκρίθη εἰς τὰς ἐλπίδας Σας αὐτάς;
- Μάλιστα.
- Πῶς ἔλεγον τὸν πατέρα τοῦ Πέτρου Μαυρομιχάλη;
- Ἀυτώνιον.
- Τί ἐπάγγελμα εἶχε, μεγαλειότητα;
- Δήμαρχος.
- Δὲν σὰς ἐρωτῶμεν, μεγαλειότητα, διὰ τὸν Πέτρον, ἀλλὰ διὰ τὸν πατέρα του Ἀυτώνιον;
- Στρατηγός.

Ἐνταῦθα ὁ ἐρωτῶν Δικηγόρος Γ. Δικαϊάκος ἠμολογεῖ, ὅτι εἶνε φοβερόν τὸ λαμβάνον χώραν καὶ ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἐκπληξίν του, παραιτούμενος τῶν περαιτέρω ἐρωτήσεών του.

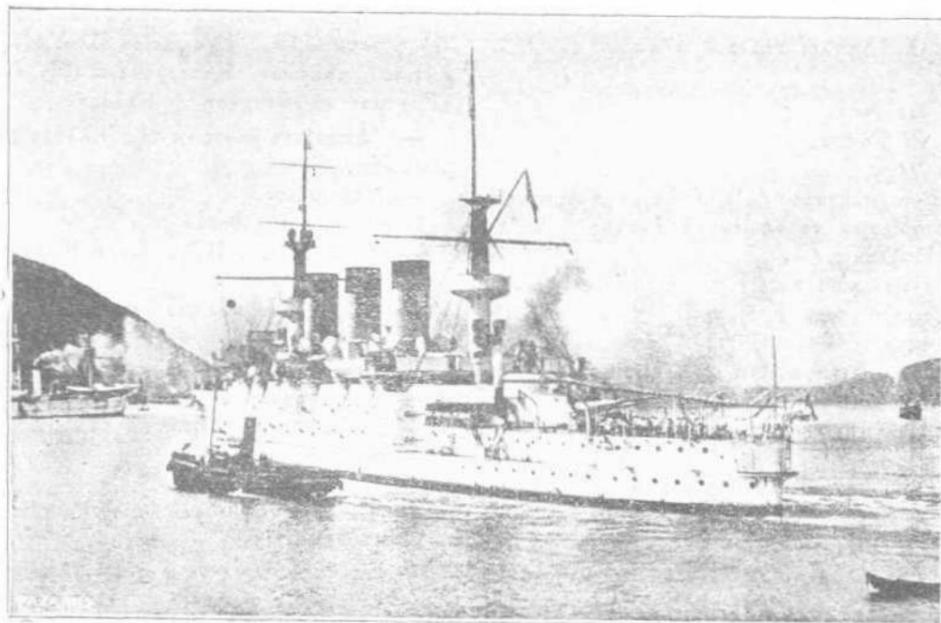
- Συνεχίζει ὁ τοῦ «Θάρρους» Διευθυντῆς ἐρωτῶ:
- Μᾶς ἐδώσατε, μεγαλειότητα, ἀρκετὴν ὕλην διὰ τὸ «Θάρρος», θέλετε νὰ διακόψωμεν καὶ νὰ συνεχίσωμεν αὐρίον;
- Ὅχι.
- Ἐπιθυμεῖτε νὰ συνεχίσωμεν;
- Μάλιστα.
- Κατόπιν τῆς ρητῆς δικταγῆς Σας συνεχίζομεν μεγαλειότητα, καὶ ἐρωτῶμεν, ἡ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐξωσίς σας;
- Μάλιστα.
- Τὴν κατακρίνετε δι' αὐτό;
- Ὅχι.
- Διατί, μεγαλειότητα;
- Διότι ἐπλανᾶτο.
- Ἀπὸ ποῦ, μεγαλειότητα;
- Ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους.
- Διατί σὰς ἀτέπραττον οἱ Ἄγγλοι;
- Διότι κατεδίωκον τοὺς Ἄγγλους.
- Διατί τοῦτο;
- Διότι οἱ Ἄγγλοι ἐπολέμουν τοὺς Βυζαριοὺς.
- Ὡστε ἐπολεμεῖτε τοὺς Ἄγγλους μεγαλειότητα, ἐνεκεν τοῦ πολέμου ἐκείνων πρὸς τοὺς Βυζαριοὺς;
- Μάλιστα.
- Ἐνεκεν τούτου λοιπὸν λέγετε, μεγαλειότητα, ὅτι οἱ Βυζαριοὶ ἐβλαψάν τὴν μεγαλειότητά Σας;
- Μάλιστα.
- Οἱ Ἄγγλοι σήμερον ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα;
- Μάλιστα.
- Οἱ Ρῶσσοι;
- Ὅχι.
- Συνεχωρήσατε τὴν Ἑλλάδα, μεγαλειότητα, διὰ τὸ ἀδικημα τὸ ὅποιον σὰς ἔκαμε;
- Πολλάκις.
- Ποῖον αἶσθημα εἶχετε, μεγαλειότητα, ὅταν ἐξήτε μακρὰν τῆς Ἑλλάδος;
- Κακό.
- Ποῦ ἐξήσατε μετὰ τὴν ἐξωσίς σας;
- Εἰς Μόναχον.
- Ποῦ ἀπεβιῶσατε, μεγαλειότητα;
- Εἰς Βάμπερ.
- Διετηρήσατε ἀγαθὰς τὰς ἀνομήσεις ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
- Ἀγαθὰς.
- Σὰς ἐλύπησεν ἡ ἐξωσίς σας, μεγαλειότητα;
- Μεγάλως.
- Ποῖον θὰ εἶνε τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος;
- Καλόν;
- Μετὰ χρόνον μακρόν;
- Μετὰ 22 ἔτη.
- Τί εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον, μεγαλειότητα,

θὰ συνετέλεση εἰς τὴν τοιαύτην μεταβολὴν τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος;

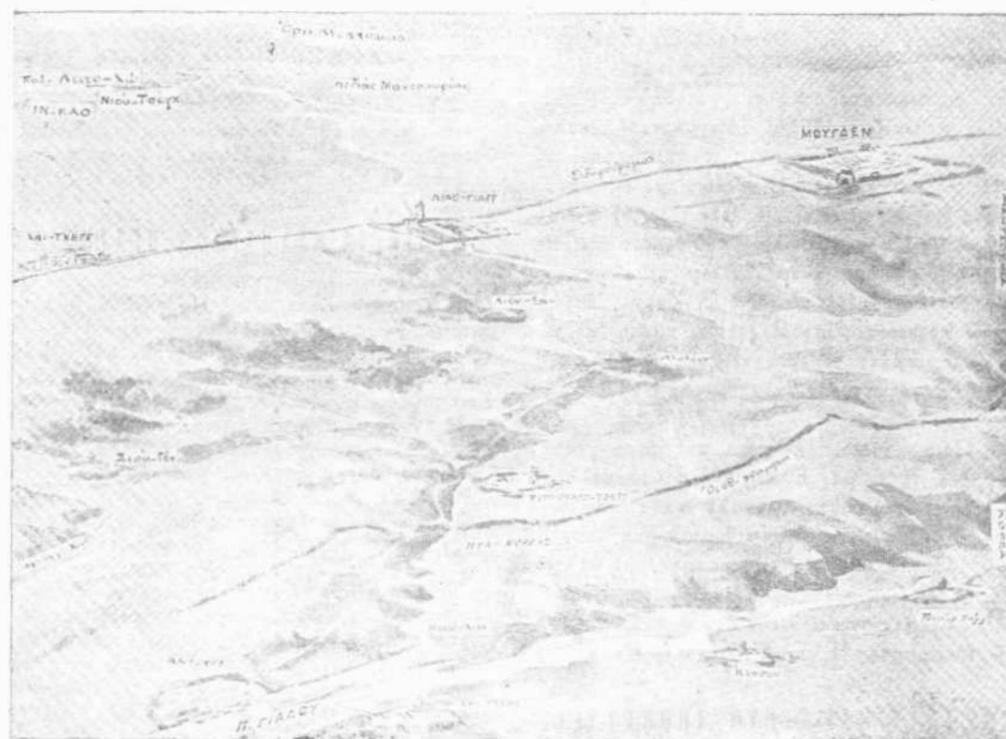
- Πόλεμος.
- Ὅχι κάμη πόλεμον ἢ Ἑλλάς;
- Μάλιστα.
- Πότε, μεγαλειότητα;
- Μετὰ 10 ἔτη.
- Ποῖον ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου τούτου;
- Νίκη.
- Καὶ τὸ ἐπαθλον τῆς Νίκης μεγαλειότητα;
- Ἡ Μακεδοῖα.
- Ὅχι προσαρτηθῆ ἡ Κρήτη εἰς τὴν Ἑλλάδα;
- Μάλιστα.
- Πότε μεγαλειότητα;
- Τὸ ἔτος 1908.
- Καὶ ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος τί θὰ γίνῃ;
- Ὅχι μεταβῆ εἰς Σάμον.
- Πότε ἀναχωρήσατε, μεγαλειότητα, ἐκ τῆς Ἑλλάδος;
- Τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1862.
- Πρὶν εἰσελθῆτε εἰς τὴν «Σκύλλαν» ἐπὶ τίνος πλοίου εὐρίσκεσθε;
- Ἐπὶ τοῦ ἀτμοδρόμου «Ἀμαλία».
- Πότε ἀπῆλθατε ἐκ τῆς «Ἀμαλίας»;
- Τὴν 1ην μετὰ μεσημέριαν τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1862.
- Ἐνθυμείσθε τὸν ἀποχαριτεισμόν;
- Λυπηραὶ ἀναμνήσεις. Ἐφόρου Ἑλληνικὴν φουσταῖλλον. Ἐχαιρέτισα ὅλους τοὺς ἐξωματικούς; δακρύων. Κατερχόμενος εἶπα δυνατὰ: «Εὐχόμεαι νὰ εὐτυχῆσῃ ἡ Ἑλλάς».
- Ἀπῆλθετε μόνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος, μεγαλειότητα;
- Ὅχι μόνος.
- Ποῖοι σὰς ἠκολούθησαν;
- Ὁ Δράκος, ὁ Βελτινός, ὁ Κραϊσκάκης καὶ ὁ Ρώμας.
- Ἄλλος, μεγαλειότητα;
- Ὁ Παλάσκας.
- Τί ἦτο ὁ Παλάσκας;
- Πλωτάρχης ἐπὶ τῆς «Ἀμαλίας».
- Σώζεται μεγαλειότητα ὁ τάφος Σου.
- Μάλιστα.
- Πῶς εὐρίσκειται;
- Ἐν Μονάχῳ εἰς τὸν ἅγιον Γαιτάνον.
- Τῆς Βασιλίσσης ὁ τάφος;
- Εἰς τὸν αὐτὸν νῆον εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον.
- Εἶνε μεγαλοπρεπεῖς οἱ τάφοι σας, μεγαλειότητα;
- Σπανίως βασιλεῦς ἔσχε πενιχρότερον καταφύγιον μετὰ θάνατον.
- Ἀξίζει ἐνταῦθα νὰ παραθέσωμεν ὀλίγας λέξεις ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Εὐαγγελίδου ἀφορῶσας τὸν τάφον τῶν πρώτων βασιλέων τῆς Ἑλλάδος;

Ο ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ

Η ΝΑΥΑΡΧΙΣ ΤΟΥ ΤΟΓΚΟΥ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΡΩΣΣΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΓΙΑ-ΛΟΥ

λάδος. «Σπανίως ἴσως Βασιλεὺς ἔσχε πεινρότερον τούτου τάφον. Ὅτε εἶδον αὐτόν, κατεσχέθη ὑπὸ ἀνεκφρόστου τινὸς κισθῆματος συμπαθείας καὶ σεβασμοῦ καὶ ἠσπάζθη τὸς καλυπτούσας αὐτοὺς μαρμαρίνου; πλάκας, τοῦ τῆς μεγάλης ἰδέας ἐκείνου Βασιλέως; καὶ ὡς καταγόμενος ἐκ τῆς ἀλυστρώτου Ἑλλάδος, ἔχυσεν πικρὰ δάκρυα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ὅστις θὰ καθίστα ἀναμφιβόλως μεγάλην τὴν Ἑλλάδα κλπ». Βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ὅτι αἱ πρῶται λέξεις τῆς ἱστορίας εἶναι σχεδὸν αἱ αὐταὶ μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἀειμνήστου Ὁθω. ο.!

- Ἐννοήσατε τὸν θάνατόν σας Βασιλεῦ;
- Τὸν ἐνόησα.
- Ποία ἦτο ἡ τελευταία σας παραγγελία;
- Νὰ ταφῶ μετ' Ἑλληνικῆν φουστανέλλαν.
- Ἐγένετο τοῦτο, μεγαλειότατε;
- Ἐσεβάσθησαν τὴν ἐπιθυμίαν μου.
- Ἀρκετὰ σὰς κατεπονήσαμεν, Μεγαλειότατε. Εὐγνωμονοῦμεν τὸ πνεῦμα Σου, Βασιλεῦ καὶ γεραίρομεν τὴν μνήμην σου.
- Εὐχαριστῶ Ἕλληνας. Ζήτω ἡ Ἑλλάς μας!

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΕΡΩΤΟ-ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

- Πῶς κατασκευάζονται τὰ κάτοπτρα;
- Ἰδοὺ ἐν περιλήψει. Ἡ κατοπτροποιεῖα ἐπιτυγχάνεται ἢ δι' ἀμάγματος κασιτέρου ἢ δι' ἀργύρου. Οἱ μεταχειριζόμενοι τὸ πρῶτον, χύνουσι ἐπὶ ὑαλίνης πλακῆς καθαρῆς, λεπτότατον φύλλον κασιτέρου καὶ εἶτα κατ' ἀρχὰς μὲν προστρίβουσιν ὑδράργυρον ἐπ' αὐτοῦ διὰ δερμάτος καὶ εἶτα χύνουσι τοιοῦτον ἐπ' αὐτοῦ. Οἱ μεταχειριζόμενοι νιτρικῶν ἀργύρων, διαλύουσιν 100 γραμ. ἐκ τούτου εἰς ἀμμωνίαν (ἴσως τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον ὑδαρῆ) σχηματίζοντες ἀσθενὲς θόλωμα. Ἐάν ἡ ἀμμωνία εἶνε πολλή, προστίθετε ὀλίγον διάλυμα νιτρικοῦ ἀργύρου. Ἐπίσης διαλύουσιν ἰδιαιτέρως 11 γρ. κρυσταλλ. νιτρικοῦ ἑξέως ἐν ἀπεσταγμένῳ ὕδατι καὶ ἀναμιγνύουσιν τὰς δύο διαλύσεις ἐν καιρῷ τῆς χρήσεως, ὅτε χύνουσι ἐκ τοῦ μίγματος τούτου ἐπὶ καθαροτάτου κρυστάλλου καὶ θερμαίνουσι μέχρι 40-50° οὕτω ἐπιτυγχάνονται ὠραιότατοι καθρέπται.
- Πῶς καθαρίζονται οἱ ὕαλοι, διὰ κατασκευῆν τῶν κατόπτρων κ.τ.λ.;
- Προστρίβετε τὰς ὕλους διὰ πανίου βεδρεγμένου δι' οἰνοπνεύματος καὶ διὰ κόψεως κρητίδος. Κατόπιν πλύνετε δι' ἀραιοῦ διαλύματος καυστικοῦ νάτρου ἔπειτα δι' ἀραιοῦ νιτρικοῦ ἑξέως καὶ τέλος δι' ἀπεσταγμένου ὕδατος.
- Πῶς λευκαίνεται ὁ κηρός;
- Ἐπάρουσι πολλὰ μέσα. Εἰς καλὸς τρόπος εἶνε καὶ ὁ δι' ὑδροδιοξειδίου.
- Πῶς κατασκευάζεται τὸ ἐκ κοουτσούκ βερνίκιον;
- Παρασκευάζεμεν διάλυσιν ἐκ τερεβινθελαιοῦ 3.000 γρ. ἐλαίου νάφθης κεκαθαρισμένου καὶ βερνίκιου λινελαίου μετὰ κοπαίου 3.000, ἐν ἡ θέτομεν 500 γρ. κοουτσούκ.
- Πῶς κατασκευάζονται τὰ τεχνικὰ ἀρωματικά ὕδατα;
- Θέτομεν ἐν καθαρῷ πηλίνῳ ἰγδύῳ σταγόνας τινὰς σθερρίου τινὸς ἐλαίου καὶ ἀνθρακικῆν μαγνησίαν· εἶτα προσθέτομεν ἀπεσταγμένον ὕδωρ, ἀνά-

λογον πρὸς τὴν ἔντασιν τοῦ ἀρωματικοῦ ὕδατος, ἣν ἐπιθυμοῦμεν καὶ εἶτα διηθεῖμεν τὸ μίγμα διὰ διύλι-στικοῦ χάρτου.

- Τί ἐστὶ ὀξυγονοῦχον ὕδωρ;
- Ὑδωρ παρασκευαζόμενον ἐκ βαριοδιοξειδίου, ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ ὕδατος. Πάντοτε προτιμᾶτε τὸ ἔτοιμον, ὑπὸ τὸ ὄνομα Eau oxygene'e.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΑΤΗΡΙΩΝ

Ἡ ἐταιρία Ἑλληνικῶν Πρατηρίων, ἣς εἰσηγγέ-σαστο ὡς γνωστὸν ὁ κ. Πολύβιος Π. Λεκὸς ὑπὲρ τῆς ὁποίας δὲ ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον καὶ ἡ Κυβέρ-νησις διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Α. Σιμπούλου, συνεστήθη ἐπισήμως παρ' ἐμάδος ἐξ εἰκοσι διακεκριμένων βιομηχάνων Ἀθηνῶν Πει-ραιῶς, ἀφοῦ προηγουμένως ἠργάσθησαν οὗτοι, διὰ τὰ θέσωσι βάσεις ἀσφαλεῖς πρὸς ἐπιτυχῆ λειτουργίαν τῆς Ἐταιρίας ταύτης.

Ἡ ἴδρυσις Πρατηρίων σοβαρὰς παραστάσεως ἐν Ἀνατολῇ, ἀναμφισβητήτως θὰ αὐξήσῃ τὴν κυκλο-φορίαν τῶν εἰσαγομένων ἤδη προϊόντων μας, θὰ συντελέσῃ δὲ τὰ διαδοθῶσι τοιαῦτα καὶ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀγνώστων αὐτῶν, ἐπικροτοῦμεν δὲ τὴν σύστασιν τῶν Πρατηρίων τούτων, καὶ ἐξ ἄλλου λόγου, ὅτι θὰ καταπολεμηθῶσι ἡ νοθεία καὶ ἡ παρα-ποίησις, ὀφειλομένη εἰς ἀσχοκερδεῖς τινὰς εἰσαγ-γελεῖς καὶ μεταπράτας, οἵτινες διὰ τῶν μέσων τούτων μειώνουσι τὴν φήμην τῶν γνησίων ἑλλη-νικῶν προϊόντων, προσέτι δὲ διὰ τῶν Πρατηρίων οἱ ἐν Ἀνατολῇ βιοῦντες Ἕλληνες εἰς ἀμεσώτερον καὶ οὐσιαστικῆν ἐπικοινωνίαν θὰ ἔρχονται μετὰ πάντοτε ἑλληνικοῦ.

Ἡ ἐναρξίς πρὸς ἐγγραφήν μετόχων διὰ τὴν ἐθνικοεμπορικὴν ταύτην ἐπιχείρησιν ἀρχετοί μετ' ὀλίγον, ἐκδιδόμενον καὶ τοῦ κυροῦντος τὸ κατα-στατικὸν τῆς Ἐταιρίας Β. Διατάγματος, μαθηά-νομεν δὲ, ὅτι προσωρινὸν ἐποπτικὸν συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας ἐξελέγη ὑπὸ τῶν ἱδρυτῶν μετὰ ἐξ ὁμάδος διακεκριμένων, Βιομηχάνων, Τραπεζίτων καὶ τμηματάρχων τῶν Ὑπουργείων, Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν.

ΟΙ ΠΟΘΟΙ ΜΑΣ

Ἐκεῖ ποῦ πᾶν τὰ σύννεφα ποῦ τρέχουνε ἦψηλά
Καὶ τὸ νερὸ ποῦ ἀπ' τὸ γκρεμνὸ στὴν ἀβυσσο κυλᾷ.
Ἐκεῖ ποῦ πᾶν οἱ ἀνεμοὶ ποῦ πῖσω δὲ γυροῦν.
Καὶ τὰ φεγγάρια τὰ παλὰ ποῦ φῶς χλωμὸ σκορ-
[ποῦν.

Ἐκεῖ ποῦ πᾶν τὰ γέλοια μας κλ' οἱ τόσοι στεναγμαῖ,
Τοῦ ἀχθονιοῦ τὸ λάλημα καὶ κάθε μὲν στιγμή.
Ἐκεῖ ὅπου τῶν λουλουδιῶν σκορπιέται ἡ εὐωδία,
Ἐκεῖ πετοῦν νλ' οἱ πῆθοι μας π' ἀφίνου τὴν
Ἑλένη Σ. Σβορώνου. [καρδιά.

Τρία πράγματα δὲν δύναται τις ν' ἀποκτήσῃ, διὰ τριῶν ἄλλων. Πλοῦτη διὰ τῆς ἐπιθυμίας, νεότητα διὰ τοῦ ψιμμουθίου καὶ υγιείαν διὰ τῶν ἱατρικῶν.

Τρία εἶνε τὰ μεγαλειότερα δεινὰ τοῦ βίου, τὸ γῆ-ρας, ἡ ἀσθένεια καὶ ὁ θάνατος, ἅτινα δὲν δύναται νὰ θεραπεύσῃ ὁ πλοῦτος· τούναντιον ἐνεκεν αὐτοῦ γηράσκει τις ἐνίστα ταχύτερον, ἀσθενεῖ συχνότερον καὶ ἀποθ. ἴσκει πρῶτῶτερον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Δυναμικαὶ ἀσκήσεις.

Ἐν τοῖς σχολείοις τῆς πρακτικῆς Ἀγγλίας ἡ πνευματικὴ μόρφωσις συμβαδίζει μετὰ τῆς σωματι-κῆς, καθόσον ἀναγνωρίζουσι τὸ γνωστὸν τῶν ἀρ-χαίων Ἑλλήνων ἐνοῦς ὕγιεις ἐν σώματι ὕγιει. Οὕτως ἐν τοῖς διαλείμασι, ἅτινα εἶνε ἀρκετῆς διαρ-κείας, ἅπαντες οἱ μαθηταὶ εἶνε ἀναγκασμένοι νὰ παίζωσι τοιαῦτα παίγνια, ὥστε νὰ κινεῖται τὸ σῶ-μα τῶν ἄλλως τιμωροῦνται.

Μερικὰ ἐκ τοῦ παίγνιου τούτου θέλομεν παρα-θέσει κατα σειράν ἐν τοῖς φυλλαδίοις τοῖς «Φύσεως» βέβαιον ὄντες, ὅτι καὶ τοὺς μικροὺς ἡμῶν ἀναγνώ-στας θὰ εὐαρεστήσωμεν καὶ τοὺς γονεῖς.
Τὸ παίγνιον, ὅπερ σήμερον περιγράφομεν εἶνε ἀπλοῦστατον. Δύο παῖδες κάθονται ἐπὶ τοῦ ἐδά-φους, ὁ εἰς ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἀνωθι εἰκόνι, στηρίζοντες τοὺς πόδας τῶν ἐκάτερος ἐπὶ τῶν τοῦ ἄλλου. Εἶτα λαμβάνουσι βραχεῖαν ἀλλ' ἀντέχουσαν ράβδον, ἣν κρατοῦσιν ἀμφότεροι. Ἡδὴ ἀφοῦ τοποθετηθῶσι καλῶς, ἀρχονται, ἅμα τῷ παραγγέλματι τρίτου, σύροντες ἕκαστος πρὸς τὸ μέρος τοῦ τῶν ἑτερον, τοῦθ' ἔπειρ θὰ κατορθώσῃ τις μετὰ πολλοῦ ἀγῶνος, ὅστις καὶ θεωρεῖται νι-κητής.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Διὰ τὰ νήπια κατὰ τὸν ὑπερβολικὸν καύσωνα.

Ἐἰ ὑπερβολικὸν καύσωνας εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνος διὰ τὰ νήπια. Τούτων τὴν θνησιμότητα αὐξάνει ἰδίως κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ λεγομένη προ-σίνη δι' ὀρροῖα. Ὑπάρχει ἐν Παρισίοις εἰδικὴ ὑπηρεσία κατὰ τῆς μεταδόσεως τῶν ἐπιδημιῶν, τῆς ὁποίας τὸ συμβούλιον ἀποτελοῦσιν οἱ κορυφαῖοι τῶν Γάλλων ἱατρῶν.

Ἴον Ἀποφεύγετε κατὰ τὴν περίοδον τοῦ καύ-σματος τὸν ἀπογαλακτισμὸν (τὸ ἀπέκομμα) τῶν παι-δίων, διότι ὁ θηλασμὸς αὐτῶν ἀποτελεῖ τὸ ἄριστον τῶν προφυλακτικῶν.

Ἴον Ἐν ἑλλείψει ἢ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τοῦ τοιοῦτου θηλασμοῦ, δίδετε γάλα ἀπεστερωμένον ἢ βεδράσμενον τοῦλάχιστον.

Ἴον Κάμινετε χρῆσιν θηλάστρων ἀνευ σωλήνων. Ἴον Ἀγρυπνεῖτε αὐστηρότατα εἰς τὴν ἀπόλυτον καθαριότητα τῶν ἀγγείων, τῶν θηλάστρων καὶ λοιπῶν τῆς διατροφῆς ἐργαλείων.

Ἴον Μὴ δίδετε ὀπώρας εἰς παιδία προσφάτως ἀπογαλακτισθέντα, καθὼς καὶ εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἔχουσιν ἡλικίαν κατωτέραν τῶν τριῶν ἐτῶν.

Ἴον Προσκαλεῖτε ἀμέσως τὸν ἱατρόν, ἅμα παρα-τηρήσῃτε κενώσεις τοῦ παιδίου πρᾶσινωπῶς.

◀ ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ▶

Καθαρισμὸς γουναρικῶν

Τὰ πίτυρα εἶνε πολὺ ἀναγκαῖα ἐν τῇ οἰκιακῇ χρή-σει, ὡς χρησιμοποιοῦμενα πρὸς καθαρισμὸν ἐνίων ἐν-δυμάτων γυναικείων. Ὑπὲρ τῆς δι' αὐτῶν αἱ γυναῖκες καθαρίζουσι καὶ τὰς γούνας αὐτῶν, ἀφοῦ προηγουμένως θερμάνωσι ταῦτα ἢ καὶ ροκανίδια ἀπ' αὐτῶν. Ἀλλ' ὅμως προκειμένου νὰ καθαρισθῶσι λευκαὶ γούνας, πρέ-πει νὰ προτιμηθῇ τὸ ἄλευρον, χρησιμοποιοῦμενον πρὸς τοῦτο θερμῶν, μέχρι τοιοῦτου ὅμοις σημεῖου, ὥστε νὰ μὴ προτλάθῃ ἀμυρῶν χρώμα.

Διὰ τὰς σκοριασμένας βίδας

Πολλὰκις παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐκκοχλιώσωμεν ἐ-σκοριασμένους κοχλίνας (βίδας). Πρὸς τοῦτο ἐρυθροπυ-ροῦμεν τὴν ἐν ἄκρον σιδηρᾶς ράβδου καὶ τὸ θέτομεν ἐπὶ τοῦ κοχλίου. Οὕτω θερμανθίσας τῆς κορυφῆς τοῦ κοχλίου οὗτος δύναται νὰ ἐκκοχλιωθῇ διὰ τοῦ κα-ταλλήλου ὄργανου (βιολογίου).

Τὶ στοιχίζει μία βολὴ τηλεβόλου

Ὅλιγοὶ ἐκ τῶν ἀκουσάντων τοὺς ἐνθουσιαστικοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων, γινώσκουσι καὶ πόσον οὗτοι κοστίζουν.

Ἰδοὺ ἡ στατιστικὴ, ἣν βελγικὴ τις ἐφημερίς ἀνα-γράφει. Μία βολὴ ναυτικοῦ τηλεβόλου τῶν 140 τόν-νων κοστίζει 4160 φράγκα! Ἦτοι:

Ποσότης 400 χιλιόγρ.	1900 φρ.
Βλήμα	2175 "
Μέταλλα διὰ τὴν ἐνθῆκην	85 "
Ἐν ὅλῳ	4160 φρ.

Α Λ Η Θ Ε Ι Α Ι

Δέον νὰ ἐρωτώμεν ἐνίστα τὸ παρελθόν, διότι αἱ ἀπαντήσεις τοῦ ἀποτελοῦσι τὴν πεῖραν τοῦ βίου.

Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ὁμολογῇ τὴν πλάνην του, διότι ἡ ὁμολογία εἶνε ἐπιληνθή, καθὼς αὐτὸν σφώτερον ἢ πρότερον.

Ὁ πρῶτων ἀγαθῶν πράξιν μετὰ δυσωρέσειαν ἐμαρτάζει τὴν ἀγγελίδα, ἣτις, ἀφοῦ ἀρέθῃ νὰ τὴν ἀμελέσῃ, εἶτα ἀνατρέπει τὸ δοχεῖον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει τὸ γάλα.

Ὁ φέρων καθαρὰ ὑποδήματα ἀποφεύγει καὶ τὴν ἐλοχίστην ἐκ πηλοῦ κηλίδαν. Βαδίζει δὲ τῆς ἀρας τῶν ποδῶν, μὴ εἰς ἐγγίσει τὴν γῆς. Ἀλλ' ὅταν ἀπαξ κηλιδωθῶσι ταῦτα, ὑπερβαίνει πλέον νατχ-δάλλει προσοχῆν. Οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀμὰ ἀπο-κτῆσῃ τὰ πρῶτα ἐλαττώματα παύει κατὰ μικρῶν νὰ σέβεται ἑαυτόν.

ΔΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

(Κατὰ μετὰ φρασιν Π. Δημητρακοπούλου)

Οἱ κύκλοι τῶν ἐν Ἀθήναις λογίων καὶ ἰδία τῶν δημοσιογραφούντων, εἰσὶν ἀσχολημένοι μετὰ τὴν μετὰ φρασιν τῶν «Ἐκκλησιαζουσῶν» τοῦ ἀρίστου τῶν ἀρχαίων κωμικῶν ποιητῶν Ἀριστοφάνους καὶ τὴν ἀναπαράστασιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν μουσῶν τῆς «Νέας Σκηνῆς».

Αἱ «Ἐκκλησιαζούσαι» εἶναι σχεδὸν τὸ τελευτοῦν κατὰ σειράν συγγραφῆς, ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Ἀριστοφάνους, γραφέν κατὰ τὴν ὄριμον ἡλικίαν τοῦ μεγάλου κωμικοῦ καὶ παρασταθῆν, διὰ πρώτην φοράν, τῷ 393 π. Χ., ἤτοι μετὰ τοὺς «Ἀχαρνεῖς» (425), τὰς Νεφέλας (423), τὴν «Λυσιπείραν» (421), τὴν «Πλοῦτον» καὶ τὰ ἄλλα ἄριστα Ἀριστοφάνει ἔργα· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ἔννεκα τούτου καὶ ὡς ἔργον παρακμῆς, διότι εὐδέποτε παρήμωσαν ὁ Ἀριστοφάνης.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἔχει ὡς ἑξῆς: Αἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, φρονεῦσαι ὅτι κανὼ, οἱ εὐζώνιοι αὐτῶν διώκουν τὴν πολιτείαν, συνήλθον κρύφα καὶ διὰ νυκτὸς εἰς τὴν Πνύκα καὶ ὀπεράσασαν ν' ἀναλάβωσιν αὐτοὶ τὴν ἀρχήν. Τῇ πρώτῃ τῆς Πραξιαγόρας, ἐξέδωκαν νόμον δι' εὐπάτας ἢ ἐξουσίας μετεδίδωσιν εἰς τὰς γυναῖκας. Αὕτη ἐπιστρέφει οἴκοι φέρουσα τὰ ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα τοῦ συζύγου τῆς καὶ ἐξηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ νέον κυβερνητικὸν σύστημα, καθ' ὃ οἱ πτωχοὶ θὰ ἔχωσι νὰ τρώωσι κατὰ βούλησιν, ὡς καὶ οἱ πλούσιοι, αἱ γυναῖκες θὰ ὄναι κοιναὶ (κατὰ τὴν κοινωσιακὴν πολιτείαν τοῦ Πλάτωνος), μετὰ τινὰς λεπτομερείας, ἃς χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν περιλείπομεν ὡς ἄγαν... σαρφεῖς. Ὁ σύζυγος τῆς στρατηγῶν, Βλέπυρος ὀνόματι, μένει πλὴν εὐχαριστημένως ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τῆς Πραξιαγόρας. Εἶτα παρουσιάζονται ἐπὶ σκηνῆς δύο πολῖται ὁ καταθλιπτικὸς ὁ καλὸς πολῖτης, ὁ πεθῶμενος τοῖς νόμοις, καὶ ὁ μὴ καταθλιπτικὸς τὴν παρουσίαν του εἰς τὴν γενεὴν ἀποθήκη, κατὰ τὸ ἐκδοθὲν διάταγμα, ὁ σκώπιων τοῦ φίλου ἔμμου πολῖτας, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ νόμοι ταχέως, τίθενται εἰς ἀχρησίαν· ἀλλ' ἔστιν ὁ κῆρυξ, μετ' ὀλίγον, καλῶς τοὺς πολῖτας εἰς τὴν κοινὴν τράπεζαν, ὁ ἀπειθήνας εἰς τὸ διάταγμα καὶ διατηρήσας τὴν περιουσίαν του, ἔσπειρ ν' ἐκ τῶν πρώτων διὰ νὰ φάγη. Ἐτεταί μ' ἄλλη κωμικὴ σκηνή, δι' ἧς ὁ ποιητὴς σατυρίζει τὰς περὶ κοινογαμίας ιδέας τοῦ Πλάτωνος καὶ δίδωσι εἰς αὐτὰς ἀλλήν σηματοῖαν τῆς πραγματικῆς, κατορθοῦ νὰ πείσῃ τοὺς θεατὰς, ὅτι αὐταὶ ἦσαν εὐτοπία.

Αὕτη εἶναι, ἐν συνόψει, ἡ ὑπόθεσις τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος, κωμωδίας τοῦ Ἀριστοφάνους, οὐσης μάλιστα κοινῆς σατύρας καὶ ἡμίτιτα πολιτικῆς. Ἐν τῇ κωμωδίᾳ ταύτῃ θυμολογεῖ ὁ «Ἕλληνας θεατῆς» καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τὴν διάρκειαν τῶν ἑλλήνων ἐλαττωμάτων, ἐξ ὧν καταρτίζεται ἐναργέστατα ἡ εὐδέποτε ἄλλως τε σοβαρῶς ἀμείψθησιν καταγωγή τῶν νεώτερων Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων. Ἑλλὰ περὶ τῶν «Ἐκκλησιαζουσῶν», τῶν παρασταθῶν διὰ πρώτην φοράν πρὸ 23 ἔτων

αἰῶνων, δύνανται νὰ ἀναγνωσθῶσι καὶ σήμερον, ἀμετάβλητοι, ὡς περίοδοι λόγου ἀντιπολιτευομένου βουλῆ-υτοῦ ἢ ὡς ἄρθρον ἡμερησίου.

Κατηγοροῦσι τὸ μεταφραστικὸν συνάδελφόν τινος, ὅτι δὲν μετέφρασε κατὰ λέξιν τὴν ἀριστοφάνειον κωμωδίαν, ὅτι προσέθηκε φράσεις τινὰς, τὴν σκηνὴν τοῦ κέρδακος, μουσικὴν καὶ λοιπὰ, μὴ ὑπάρχοντα ἐν τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἡμεῖς, προκειμένου περὶ ἀρχαίων θεατρικῶν ἔργων, μεγίστης ἀξίας, φρονεῦμεν ὅτι ταῦτα οὕτως καὶ κατὰ λέξιν δὲν πρέπει νὰ μεταφράζωνται· διότι ἔννεκα τοῦ περιεπιπτόντος μεγάλου χρονικοῦ διαστήματος, ὠριμῆναι τινὰς λέξεις, δι' ὧν ἐκφράζονται ὠρισμένα τινα συναισθήματα ἢ διανοήματα, ἐν πρωτοτύπῳ μὲν εἶναι ἀκατανόητα, ἐν μεταφράσει δὲ δὲν ἔχουσι ἀκριβῆς ἀντιστοιχίαν λέξιν, ὡς παρατηρεῖται καὶ ἐν ταῖς μεταφράσεσι τοῦ Εὐαγγελίου, καίτοι τεύτο ἐργάτη σχετικῶς εἰς εὐχὴ πολὺ ἀπομακρυσμένην ἐποχὴν. Ἀλλ' ἂν εἶνε δύσκολον νὰ μεταφρασθῶσι λέξεις τινὲς ἐν τοῖς τραγωδαῖς, εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ μεταφρασθῶσι κατὰ λέξιν κωμωδίας καὶ μάλιστα τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ νὰ παρασταθῶσι ἀπὸ σκηνῆς μετὰ 2300 ἔτη πρὸ καινοῦ ἀγνωστούς ἢ μὴ καλῶς μελετήσαντος τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἄρα, ὁ κ. Δημητρακόπουλος δὲν προσήνεγκεν ὑπερλίαν εἰς τὴν φιλολογίαν, δι' τῆς μεταφράσεως τῶν «Ἐκκλησιαζουσῶν». Νομίζομεν ὅμως, πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Δημητρακοπούλου, ὅτι σκοπὸς αὐτοῦ, μεταφράσαντος ἐν ἔργον τοῦ Ἀριστοφάνους δὲν ἦτο ἡ ἐκδοσις ἔργου πρὸς χρῆσιν τῶν φοιτητῶν τῆς Φιλολογικῆς Σχολῆς, διότι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ εἶχεν ἀπολύτως δίκαιον εἰ ἐπικριταί του. Τὸ πιθανώτερον εἶναι ὅτι ὁ κ. Πολ. Δημητρακόπουλος ἀπεπειράθη ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀριστοφάνους νὰ κάμῃ, ἐν ἔργον ἰδικόν του, κατὰ δικαίωσιν (ὡς λέγεται ἐν τῇ θεατρικῇ γλώσσῃ) διὰ λόγους ἔχοντες σχέσιν εὐχὴ τῶσιν μετὰ τὴν φιλολογίαν ἔσον μετὰ τὴν χρηματολογίαν. Ἐν ἔργον τοῦ Ἀριστοφάνους, ἔστω τὸ ἄριστον πάντων, μεταφρασμένων κατὰ λέξιν (ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι εἶναι τοῦτο δυνατόν) καὶ ἀνακτιζόμενον ἐπὶ σκηνῆς μονοκίματον, ἄνευ προσθητῶν, ἀνευ ἐλαφρῶν ὑπενιγμῶν πρὸς τὰ σημερινά, ὅθ' ἦτο ἔργον κάπως φιλολογικώτερον, εἶναι ἀληθὲς, ἀλλὰ δὲν θὰ διέφερον ἀπὸ Μάθημα Ἑλληνικῶν, ἔπειρ μετὰ δυσφορίας ἠκούομεν ἐν τοῖς ἔδωλίσιν τοῦ Γυμνασίου ἢ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἔπειρ δὲ θὰ ἤξιζε ν' ἀκούσωμεν, πληρώνοντες πέντε ἢ καὶ τρεῖς μόνον δραχμάς.

Ἀπὸ ἐμπορικοῦ, λοιπόν, πνεύματος ὀρμώμενος ὁ ποιητὴς κ. Δημητρακόπουλος διεσκεύασε τὰς «Ἐκκλησιαζούσας» μεταφράσας αὐτὰς εἰς ῥέοντες ὁμοιοκαταληκτοὺς στίχους, διεκρίσας τὴν κωμωδίαν εἰς 4 πράξεις καὶ πέντε εἰκόνας προσθεῖς τὸν κέρδακα, ὃν ἐχόρευσαν δύο ἠθοποιεῖ κατ' εἰκόσιν μὲν, ἀλλὰ κατόπιν μελέτης τῶν ἐν τοῖς μουσειαῖς ὑπαρχόντων ἀρχαίων ἀγγείων.

I. H. X.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΤΩΝ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ

Τελευτώσης ἤδη τῆς ἡμέρας, ὁ ἥλιος εἶχε κατέλθει εἰς τὸν ὀρίζοντα καὶ πέραν τοῦ ἡμίσους τοῦ δίσκου του εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

Ἐπερῶν, ἐλοχιάζοντο νέφη, μετὰ ταυρίας αἵματοχρόου, καὶ ἐλαφρότεροι νεφέλοι βραδέως ὀλίθοιαν, παρεμφερεῖς πρὸς πορφυρίζοντα καπνόν.

Ἐπὸ τὴν δένδροστοιχίαν τῆς Καρανίνας ἡ Μάρθα ἡμιεκκλιμένη ἐπὶ τῆς χλόης ἀνέμενε τὸν Ἰάκωβον, καὶ καθ' ὅσον ὁ ἥλιος κατήρχετο, τὰ βλέμματά της ἐστρέφοντο ἀνησυχώτερα.

Κατὰ τὴν ὄραν ἐκείνην, ἡ δένδροστοιχία ἦτο ὄντως μαγικὴ, κειμένη εἰς θεοὺν ἔξοχον· τὰ δένδρα περιέπλεκον τὰ σκιερά αὐτῶν φυλλώματα· κάτωθεν ἐφύειο ποχέια χλόη, ἣς ἐκάλυπτε τὴν γῆν, ἀδύνατον δὲ καὶ χρυσοῦν φῶς ὑπεισέδεν ἐκεῖ τὸ πᾶν τέλος ἦτο βεβηθισμένον ἐν τῇ ἡεμίᾳ καὶ τῇ β. θείᾳ οἰγῇ, διακοπιμένη ὑπὸ πτηνῶν τινῶν φωνῶν, ἢ ἀπὸ ἐλαφρῶς πνοῆς ἀέμου.

Αἰφνης ἡ Μάρθα, παρατηρεῖ ἐκεῖνον, δι' ὃν ἡ καρδία της ἐπαλλεν· ἐγείρεται ἀλληλοσφίγγουσα ἀμέσως τὰς χεῖρας, ἡ δὲ πίσις αἴτη τῶν δακτύλων ἐνεχέ τι τὸ αἰφνίδιον καὶ ἠλεκτρικόν, περ τοὺς ἔκαμε ν' ἀνασκιρτήσωσιν. Τὰ βλέμματά των διέμενον προσκεκολλημένα ἐπ' ἀλλήλων, τὰ στίθη των ἐπαλλον καὶ ὁ Ἰάκωβος ὡς ἐξ ἐνοσίχθων, ἔθειο τὴν χεῖρα τῆς ἀσπαιρούσης παρθένου ἐπὶ τῆς καρδίας του, ὅτε ἀμφότεροι ἔμεναν οὕτως ἐπὶ πολὺ, χωρὶς νὰ δύνανται ν' ἀνταλλάξωσι λέξιν. Τέλος ὁ Ἰάκωβος μετὰ κόπου ἠεθρωσε τὸ ὄνομα ἐκείνης, ἢν ἐλάτρευεν· ἐν τῇ φωνῇ του, ἐν τῷ βλέμματί του ἐπῆρχε τὸ πᾶν! ἔρωσ, εὐτιχία, συγκινήσις, ἡ ὁμολογία τῆς σιοργῆς του, ὅτι ὑποφέρει.

Ἐκείνη μόλις ἐπρόφερε τὸ ὄνομά του ὡσαύτως καὶ τὰ βλέμματά των ἐκ νέου συννητήθησαν, αἱ δὲ χεῖρές των ἀλληλοσφίγηθησαν ὡσαυμοδικῶς· πᾶσα περιγραφή συγκινήσεως των εἶνε ἀδύνατος· δὲν ὑπάρχονσι φράσεις, οὐτε λέξεις πρὸς τοῦτο. Ἐκεῖνος ὅστις, ἐν τῇ ἀναμνήσει του, δὲν ἔχει μίαν τοιαύτην, ἦτις ν' ἀναποκρίνεται πρὸς ταύτην τὴν εἰκόνα, ἐκεῖνος ὅστις δὲν συγκινεῖται, ἀναμνησκόμενος τὰς ὡραιότερας στιγμὰς τῆς

ἀνδρικῆς του ζωῆς, παρακαλεῖται νὰ κλείσῃ τὴν σελίδα ταύτην· δὲν ἐπιθυμῶ ἐπὶ μακρότερον νὰ τὸν εἰσαγάω εἰς τὰς ἐπιπτώσεις τοῦ Ἰακώβου, τὸ θεωρῶ περιττόν.

Ἦσαν ἐντελῶς μόνον ὑπὸ τὸν οὐρανόν, περιεκκλωμένοι ὑπὸ τῆς εὐωδίας τῶν ἀνθέων· Μετὰ μακρὰν δὲ οἰγῆν, ὁ Ἰάκωβος λέγει τῇ Μάρθᾳ: — Μὲ ἀγαπᾷς λοιπὸν εὐλακρινῶς;

Αὕτη δὲν ἀπήντησεν ἢ δι' ἐνὸς βλέμματος, πλὴν ῥους ἐκφράσεως καὶ συγκινήσεως, ὡ! μὲ ἀγαπᾷς ἐπιλέγει ὁ νέος, διὰ συγκεινημένης φωνῆς· τὸ βλέπω ἀλλ' εἰπέ μου, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ὄνειρον, δὲν εἶναι ἀπάτη, καθόσον ἡ ἀφύπνησις θὰ ἦτο φοικώδης.

— Ω! καὶ σὲ λατρεύω, τῷ ἀπήντησεν, ἐκείνη ἀλλὰ πρὸς ὄνειρτιαν μου, διότι ὁ πατήρ μου δὲν θὰ θελήσῃ νὰ συγκυαταθῆ εἰς τὸν γάμον μας. Ἐποφέρω ἐκ τῆς ἰδέας ταύτης περισσοτέρον ἢ ὅσον δύναται ν' ἀνθέξῃ γυνή· νὰ πορρακούσω εἰς τὸν πατέρα μου, ὃν λατρεύω, εἶναι ἔγκλημα ἀλλ' ὁ ἔρωσ μεγαλοποιεῖ τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν καθιστᾷ ἱκανὸν πρὸς πᾶν ὃ, τι ὄρειον καὶ ὑψηλόν· θὰ σὲ ἀκολουθήσω ὅ, τι δῆποτε καὶ ἂν συμβῆ καὶ ἂν ἀκόμη πρόκειται νὰ ἐπιστρέω τὸ μῖσος τοῦ πατρὸς μου.

Ἀέγουσα τὰς λέξεις ταύτας προσήγγιζεν αὐτόν, περιπαθῶς, οἷονεὶ ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν καρδίαν της νὰ δ' ἀρηχθῆ· ὅτι τὰ χεῖλη των μοιραῖως ἤγγισαν ἀλλήλα.

Καὶ ὁ νέος ἀναθαρρόνων καὶ βιαίως ἀσπαιθεῖς αὐτήν:

— Τὸ φίλημα, τὸ ὁποῖον σοὶ δίδω, ἔστω τὸ φίλημα τῶν ἀρραβῶνων μας.

H. N. Διόαρης

Μ' ΑΡΕΣΕΙ

Μ' ἀρέσει ὁ γαλανός μας οὐρανός,
Τῆς θάλασσας ἡ μαγικὴ γαλήνη,
Μ' ἀρέσει ἡ ἀνθισμένη ἔσοχῃ
Κι' ἡ εὐωδιά σου κάθε ἀνθος χάνει.

Ὅμως θαρρῶ πῶς εἰμαι πειθὸ καλὰ
Τῇ φύσει ὅταν βλέπω θολωμένη
Σὰν βλέπω τὰ οὐράνια σκοτεινὰ
Τῇ θάλασσα θολή, φορτουμισμένη.

Εἶναι, γιὰτὶ καθένος μας ποθεῖ
Παντοῦ νὰ βλέπῃ κατὶ ἀπ' τῆ ψυχῆ του
Γυρεῖται ὅποιος χαίρει τῇ χαρᾷ
Κι' ὅποιος πονεῖ τῇ λύπῃ τῇ χλωμῇ του.

Σόμος

Ἐλένη Σ. Σβορώνου

ΠΩΣ ΕΝΥΜΦΕΥΘΗ Ο ΕΔΙΩΝ

Ο Έδιων, εξακολουθώντας πάντοτε τὰς ἐρεῦνας αὐτοῦ, ἐνεφανίζετο εἰς τὸ ἐργαστάσιόν του μόνον ἐφ' ὅσον ἀπητεῖτο, ὅπως διατηρεῖται ἐν αὐτῷ ἡ τάξις καὶ ἡ ἐργασία τελεῖται κανονικῶς. Τὸ πνεῦμά του ἐπλανᾶτο ἀλλαγῶν.

Καίτοι ἀείποτε ἀφηρημένος, παρατήρησεν οὐχ ἥττον μεταξὺ τῶν ἐν τῷ ἐργαστασίῳ του ἐργαζομένων νεανίδων τὴν Μαρίαν Σίλβερτ, ἥς ἡ γλυκεῖα καὶ συμπαθὴς φυσιολογία τῷ ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν. Ὁ Έδιων ἀσχολούμενος εἰς ὑπερβολικὴν διανοητικὴν ἐργασίαν, εἶχε διαγάγει βίον ἀγνότατον καὶ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ σκεφθῆ περὶ γάμου. Καὶ ὅμως ἡ εἰκὼν τῆς συμπαθοῦς νεανίδος τὸν παρηκολούθει ἐν τῷ μέσῳ τῶν τολμηρωτέρων σκέψεων αὐτοῦ.

Ἀνησυχῆσε σοβαρῶς περὶ τούτου ἰδὼν δὲ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ πολεῖσῃ εἰς τὸ αἰσθημά του, εἶπε μίαν ἡμέραν εἰς τὴν Μαρίαν.

— Δεσποινίς μου ἀρέσκετε. Ἄν δὲν αἰσθάνεσθε ἀπέχθειαν πρὸς ἐμέ, φρονῶ ὅτι δύναμθα ν' ἀποτελέσωμεν ἐξαιρετικὸν ἀνδρῶν γυνον. Θέλετε νὰ με συμφουθήτε;

Ἡ Μαρία Σίλβερτ μὴ περιμένουσα τοιαύτην πρότασιν παρὰ τοῦ προϊστομένου αὐτῆς, ἠρυθρίασεν, ἐξεπλάγη καὶ ἠγγόει τί νὰ ἀπαντήσῃ, τότε δὲ ὁ Έδιων ὡς τὴν καθηγουχάσῃ ἐπανέλαβεν:

— ὦ! μὴ ταράττεσθε, σὰς παροκλῶ. Λάβετε καιρὸν νὰ σκεφθῆτε. Συμβουλευθήτε τὴν μητέρα σας, καὶ μετὰ ὅκτις ἡμέρας ἐρχομαι καὶ μεῦ διδτε ἀπάντησιν.

Καὶ χαιρετίσας αὐτὴν εὐσεβάστως, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐργασίαν του.

Ἡ Μαρία ὡς ἦν ἐπόμενον, συγκατένευσεν ὁ γάμος ἐτελέσθη μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτοῦ ὁ Έδιων ἠὲ χαρίστησε τοὺς μάρτυράς του, ἐχαιρέτισε τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, δεχθεὶς τὰς εὐχὰς των, καὶ ὠδήγησε τὴν σύζυγόν του εἰς τὸν οἰκίσκον, τοῦ ὁποίου καθίστατο κυρία. Ἀφοῦ τῇ ἔδειξε τὰ πάντα ἀπὸ τοῦ ὑπογείου μέχρι τοῦ ὑπερώου, ἐζήτησε τὴν ἀδειαν νὰ τὴν ἀφήσῃ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς δια νὰ μεταβῇ εἰς τὸ σπουδαστήριόν του καὶ νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα ἐπὶ τινος σπουδαιοτάτου πειράματος ἐφ' οὗ ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἠσχολεῖτο.

Ἀλλὰ παρήρχοντο αἱ ὥραι καὶ ὁ Έδιων δὲν ἐπανήρχετο. Ἡ νεόνυμφος ἤρξατο ἀνησυχῶσα καὶ εἶτα ἤρξατο κλαίουσα σιωπηλῶς. Ἐσήμανε μεσονύκτιον, ἡ δὲ νεόνυμφος διελογίζετο μετ' ἀγωνίας μήπως ἦτο ἤδη χῆρα πρὶν ἢ γίνῃ σύζυγος, ὅτε ἤκουσε κρυσσομένην

τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ μετ' ὀλίγον εἶδεν εἰσερχόμενον εἰς τὸν κοιτῶνά τῆς τὸν σύζυγόν τῆς, μειδιῶντα εὐθυμον, μετὰ περιχειρίδια τοῦ ὑπρκαμίσου του λερωμένα καὶ μελανὰ ἐκ τῶν ὀξέων.

Ἴδου δὲ τί εἶχε συμβῆ. Ὁ Έδιων εἰσηλθὼν εἰς τὸ σπουδαστήριόν του μετὰ τὴν ἰδέαν νὰ μείνῃ εἰς αὐτὸ ὀλίγας μόνον στιγμὰς, ἀλλ' ὅταν ἤρξατο ἐργαζόμενος, ἐλησμόνησε καὶ τὴν ὥραν καὶ τὴν ὑπόγειόν του: τὸν νεόνυμφον ἀντεκατέστησεν ὁ ἐφευρέτης. Ὅτε ἐνύκτωσεν ἠναψε μηχανικῶς τὸ φωταερίον, καὶ θὰ ἔμεινεν ἐντὸς τοῦ ἐργαστασίου του ἴσως μέχρι πρῶτας ἀνευ τοῦ ἐπομένου περιστατικοῦ.

Εἰς τῶν φίλων του ὁ ὁποῖος τῷ εἶχε χρησιμεύσει καὶ ὡς μάρτυς τοῦ γάμου του, ἐπανερχόμενος ἐκ τοῦ θεάτρου εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ διερχόμενος περὶ τὸ μεσονύκτιον πρὸ τοῦ ἐργαστασίου τοῦ Έδιων, εἶδε τὰ παράθυρα τοῦ σπουδαστηρίου του φωτισμένα, ἀγνοῶν δὲ τί νὰ ὑποθέσῃ εἰσηλθὼν. Ἴδων τὸν Έδιων ἐργαζόμενον, εἶπε πρὸς αὐτόν:

— Πῶς! εἶσαι ἀκόμη ἐδῶ κατὰ τοιαύτην ὥραν;

— Διατί ὄχι ἀπήνησεν οὗτος ἀφελῶς, τί ὥρα εἶνε;

— Μεσονύκτιον.

— Μοῦ ἀρέσει νὰ ἐργάζωμαι τὴν νύκτα διότι ἔχω περισσοτέραν ἡσυχίαν.

— Καὶ ἡ γυναῖκά σου;

— Ἄχ θεέ μου ἀλήθεια!.. ἐνυμφεύθη, τὸ πρῶτον... Ἄν δὲν ἤρχεσο, δὲν εἰξεύρω καὶ ἐγὼ πότε θὰ ἐπέστρεφα εἰς τὴν οἰκίαν μου. Ἄλλὰ τὸ πείραμα ἦτο ἐξαισιον.

Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, τὸ ἀερίοφως ἐσβέσθη μετὰ τινὰς δὲ στιγμὰς ὁ Έδιων διηγείτο ἀφελέστατα εἰς τὴν σύζυγόν του τί συνέβαινε.

Ἡ διήγησίς του ἦτο τόσο ἀγνή, ὥστε ἡ Μαρία ἠναγκάσθη νὰ τὸν συγχωρήσῃ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ γραφεῖα τῆς «Φύσεως» μεταφέρονται ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούσης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀρ. 101 οἰκίαν, ἔναντι τῆς Νέας Ἀγορᾶς καὶ ἄνωθι τῶν τῶν Καταστημάτων Βαρβιτσιώτη.

Ὁ διδάσκαλος. Τι θέλεις πάλιν σὺ ἐδῶ; δὲν θὰ με ἀφήσῃς ἡσυχον, νὰ διαβάσω ὀλίγον;

Ὁ μαθητής. Μὰ δὲν μάς εἶπατε, δάσκαλε, πῶς αἱ ἐφημερίδες εἶναι τρομερὸν ἀνάγνωσμα καὶ σηκώνουν τὸ κεφάλι τοῦ ἀνθρώπου;

Ὁ διδάσκαλος. Ναί, ἐπειτα;

Ὁ μαθητής. Νά, εἶδα πῶς τοῦ λόγου σου δὲν τὸ σηκώνεις καθόλου, τόσην ὥραν ἔπου διαβάλετε.

Ὁ διδάσκαλος. Αἱ, νὰ ποῦ τὸ σηκῶσα, στάσου νὰ σὲ διορθῶσω τώρα...

— Αἱ, σ' ἀρέσει ἄλλην φοράν νὰ μ' ἐνοχλῆς, ἐταν διαβόζω;

— Ὅχι, κύρ δάσκαλε, ὄχι δὲν τὸ κάνω ἄλλη φορά, θὰ σὰς ἀφίνω ἡσυχὰ νὰ διαβάλετε, διὰ νὰ μὴ σηκώνετε τὸ κεφάλι καὶ ἐγὼ θὰ παίζω στὴν αὐλή.

— Τὰ ὀστρεῖδια τῆς Αὐστραλίας, εἶναι τὰ μεγαλύτερα τοῦ κόσμου, ἔλεγεν ὁ ἰατρὸς κ. Σκ. πρυθῆς ἐξωθι τοῦ βασιλικῆς ζυθοπωλείου τοῦ κ. Φίξ, ἐνώπιον ἐκλεκτῆς ἐμμηγύριως, καταβροχθίζου-

σης τοιαῦτα μικρὰ ὅμως. Φαντασθεῖτε ἔχουσι μέγεθος μεγάλου ὑποδήματος.

Πάντες ἠπόρουν ἀκούοντες αὐτόν, ἐνῶ ὁ πρκαθημένος υἱὸς τοῦ ὑψάνων ἀφῆκε τὰ ἰδικὰ του ὑποδήματα:

— Πατέρα, τῷ λέγει, δὲν θὰ ἦναι σὰν τὰ δικά μου μεγάλα, διότι τὸ πρῶτό μου ἔλεγε, ὅτι ὁμοιάζουσι σὰν]χελῶνες.

×

Πρὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ Φαλήρου ὁ μικρὸς Τυτὸς ἔλεγε τῷ μικροτέρῳ Σπυράκη ἐν ὄρα τῶν λεμβοδρομιῶν:

— Νά, κύτταξε, ἐκεῖνη ἡ λέμβος θὰ φθάσῃ πρῶτη, κύτταξε, πῶς πηγαίνει γλήγερὰ τὸν ἀνήφορο! Δὲν εἰξεύρω ἔμμος ἂν καὶ εἰς τὸν κατήρρον θὰ τὰ καταφέρῃ.

— Καὶ ἔχει ἡ θάλασσα, ἀνόητε, ἀνύφορο καὶ κατήφορο; τί λές ἐκεῖ;

Καὶ ὁ Τυτὸς ἐκφρατικώτερον!

— Νά, ἀπάνω καὶ κάτω, θέλω νὰ 'πῶ.

×

Ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ ὁ κ. Λογ... διερχόμενος πρὸ τοῦ κλωβοῦ τῶν ἀετῶν μετὰ τοῦ υἱοῦ του:

— Ὁ βασιλεὺς τοῦ Οὐρανοῦ Κράτους! λέγει αὐτῷ, δεικνύων παμμεγέθη ἀετόν.

Καὶ ὁ μικρὸς υἱὸς ἐξάγει τὸν πῖλον καὶ τὸν χαιρετᾷ εὐλαβῶς.

×

Ὁ μικρὸς Βασιλεὺς ἐστάλη διὰ δεκάτην φοράν πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Β... ἐν οὐδέποτε εὐρὸν οἴκοι.

— Ἀδίκως ἐρχεσθ', μικρὸ μου, ποτὲ δὲν θὰ τὸν εὕρῃς ἐδῶ, τῷ λέγει ἡ σύζυγός του.

— Ἄμ, τώρα, τὸ ξεύρω καὶ ἐγὼ, Κυρία, τῇ ἀπαντᾷ ὁ μικρὸς μετὰ πονηρίας. Τὸ εἶδα καὶ μένος μου.

×

Ἀστυφύλαξ τις ἐπέπληξε παῖδα δηγθέντα ὑπὸ λυσσῶντος κυνός, ὅτι ἔδει νὰ προσέχη, ὅτε ὁ αὐτὸς κύων πλησιάζας δάκνει καὶ τὸν ἀστυφύλακα εἰς τὸν πόδα.

— Αἱ, κοί τοῦ λόγου σου, διατί δὲν ἐπρόσεχες; κύρ ἀστυφύλακα, τῷ λέγει.

— Ἄμ πρόσεχε εἶνα παιδί μου, ποῦ νὰ προφυλαχθῇ κανεὶς ἀπὸ δύο λυσσασμένους.

×

Συμβουλαὶ πατρός.

— Ὑπάρχουν πρσιτάσεις, παιδί μου, κατὰ τὰς ὁποίας τὰ δάκρυα δὲν κρατοῦνται, εἶνε ἀναγκαῖα.

— Ὅπως ἐν παρθεσίματι, ὅταν παστρέβωμε κρεμμύδια.

×

Ὁ διδάσκαλος ὀργισμένος

— Πῶς ἐρχεσαι εἰς τὸ σχολεῖον ὅταν δὲν μελετᾷς;

Ὁ μαθητὴς ἀφελῶς

— Ἄμελέτητος, κύριε καθηγητά!

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΝΙΚΟΛ. Δ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΕΝ ΒΟΛΩΙ

Εκπαιδευτικόν Κατάστημα ειδικόν, ιδρυθέν επί τη βάσει επισίμων έγκειμένων σχεδίων κατά τους κανόνες της υγιεινής, παιδαγωγικής και διδακτικής, διώροφον, κεντρικόν, εδάφρον, με 42 άνωγείους και ίσογείους εδρηζώμενους αίθουσας, έντός μεγάλου τετραγώνου γηπέδου, όριζόμενον υπό τεσσάρων μεγάλων όδων Γαζή, Κενταύρων, Δαλεζίων και Κωνσταντιά, με πλήρες και τέλειον Γυμναστήσιον έμπροσθεν, με δειροδοσιοσχίαις, άνθώνας και κήπους ένθεν και άπιοθεν.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Όταν μυρεβόλα τά κρίνα άνθοσαν
Έκει 'στή ζεματιά, και πέρα 'στό βουνάκι
Όταν ό ούρανός και τόσπρα μειδίοσαν,
Και χάιδευε, της έξοχής τά φύλλα, άγερράκι,
Όταν ή μέθη ήδονης τό σύμπαν έμειδία,
Κι' ό ζέφυρος εις της νυκτός την δρόσον έφρικία,
"Αχι! Ένθυμήσου τή στιγμή εκείνη!
Καθ' ήν μάς ήνωσαν όλα μαζί...
Και αυτό άκόμη τό γλυκύ γύρω τό μάγον
'Απογέλασμα, των άστεριών τό φέγγος.
"Αχι! Ένθυμήσου λάμπουσαν την γόησαν σελήνην
Ναι ένθυμήσου τά δεσμά των μας γύρω τοπειών
Πόσο σφικτά μάς ήνωσαν...
Κι' εκεί τά χείλη εις άσπασμούς και έρωτα 'μειδιών
"Αχι! ένθυμήσου! εις παλμούς τά στηθη έφρικίων...
ΣΟΦΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

ΓΝΩΜΙΚΑ

Η τιμή είναι νόμισμα του έποίου ή αξία ουδέποτε άλλαζεται.

Δέν δύναται ό άνθρωπος να ένοητή, άπλοος ή υβρός του έχουτού του είναι.

Πολλά κακά θά προλαβάνοντα, έν ό άνθρωπος δέν ήτο φιλέκτιστος.

Η έκδικησις είναι στιγμιαία ευχαρίστησις.

Η τύφλις της συνεδήσεως είναι ό άπραδέστερος έδηγός του ανθρώπου.

Τό πτωχόν σήνημα του ανθρώπου είναι καταικία προσητή εις άμνούς και λύκους.

Ο άνθρωπος ή κοχλιάς θά είναι ή κορκέδεσις.

Η μετριοπάθεια είναι ηηδάλιον όδηγού εις τον λιμένα της ευτυχίας.

Ο θυμός είναι άδελφός της μέθης
"Οστις τούτον άποριούγει εις αληθώς σοφός.

Έρω; ό θεός του παντός, αλλά και ό διάβολός του σύμπαντος.

Σοφία Κ. Οικονομίδου

Υπό την ύψηλήν προστασίαν της Α. Μ. του Βασιλέως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Πλατεία Κάνιγγος).

Ένδέκατον 'Ακαδημικόν Έτος 1904 Σεπτ. 15—'Ιουνίου 15 1905.

ΣΧΟΛΑΙ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Προπαιδευτική, (θετική προαίθευσις), Γεωργική, (άνωτέρα) Βιομηχανική, Μεταλλευτική, Μηχανουργική, Έμπορική (άνωτέρα) Ναυτική, (σχολή έμποροπλοάρχων) Έσπερινη. (Έσπερινά μαθήματα ξένων γλωσσών) Στιγογραφίας και λογιστικής.

ΔΕΛΤΙΟΝ: μηνιαία Γεωργική, Βιομηχανική, Έμπορική, κτλ. Έφημερίς.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘ. και **ΔΕΛΤΙΟΥ** πλ. Έλευθερία; 2. **ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ** όδου Καποδιστριας Κάνιγγος **ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ**

Έργαστήσια ιδιώκτητα έν οίς άσκούνται οι σπουδασταί:

Σαπωνοποιείον, έδου Ψ'α οδήςμου 10α. Έλαιουργείον, έδου Ψ'τροδέμου 10α. Οίκοποιείον έδου Ψ'αρμιλιόγλου 5.

Διατάξτε έργαστήρια έν τή κεντρ. Καταστήματι:

Χημείον, Μικροβιολογικόν, Γαλακτοκομείον, Ορυκτολογικόν, Σηροτροφίον, Πτηνοτροφείον, Έλαιορρυματολογικόν Μουσέον, Σ.λ.λ. Φυσ. Όργάνω, Φωτογραφείον κτλ.

Πρός τούτους άσκήσεις γίνονται εις:

Γεωργικόν σταθμόν. Χασκιά, έδου 'Ι ρα Γεωργικά κτηματα Κουμουνοπούλου (Μεσοήνης) Μηχανουργείον Βλαχίνη-Πετροπούλου Μεταλλουργεία Έλ. Έπιπέρας (Αχάριον) κτλ.

ΠΡΟΣΟΝΤΑ εισαγωγής (έγγραφής έν τή 'Ακαδημ. Οι φέροντες άπολυτ. ή άπορσιφ. Σχολαρχείου θά φοιτήσωσι τέσσαρα έτη

Οι φέροντες ένδεικτ. Α' ή Β' τάξεως γυμνασίου θά φοιτήσωσι τρία έτη.

Οι φέροντες ένδεικτ. Γ' τάξ. Γυμνασίου και άνω θά φοιτήσωσι δύο έτη.

Διά τούς μη έπιθυμούντας να λάβωσι διέπλωμα ουδέέν των άνω προθέντων ζητείται. Οι τοιοῦτοι κατατάσσονται εις είανδήποτε σχολήν και τάξιν θέλουσι, μετά δε τό πέρας των σπουδών των χρηρηγείτω αυτοίς πλοοποιητικόν φοιτήσεως αντί διπλώματος.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ έτήσια. δικνώματα έγγραφής κλπ. Πρεπιδ. σχ. δρ. 325. Έμποτ. σχ. δρ. 385. Γεωργ. Βιομ. Μεταλλ. Μηχ. Ναυτ. δρ. 485 Έσπ. δρ. 26. Τροφεί έτήσια, είκοστ. δρ. 1200.— Έγγραφα από της 20 Αύγ.—Ένταξις μαθημάτων 15 Σεπτεμ.— Πρόγραμμα νέον και έκτενές, ως και πληροφοροφρία δίδονται άμέσως εις πάντα άπευθυνόμενον προς την Διεύθυνσιν της 'Ακαδημίας.

Ο ΡΩΣΣΟ-ΙΑΠΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΜΕΤΑ

ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΧΕΤΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Κατά μετάφρασιν

Φ. ΠΙΡΙΝΤΕΖΗ

Ηρξάτο έκδομένη, κατά φυλλάδια πωλούμενα εις τά Πρακτορεία και κέντρα ή 'Ιστορία του Ρωσσο-ιαπωνικού πολέμου, του μέλλοντος να καταπλήξη τον κόσμο και μεταβάλη ίσως τον παγκόσμιον χάρτην, ένεκα του ενδιαφέροντος, όπερ ένεχει και των μεγάλων περιπετειών και γεγονότων, άτινα ή εξέλιξις αυτού ήδη παρουσιάζει τή ύψηλήν:

Όσοι των ήμετέρων συνδρομητών έπιθυμοῦσι να γίνωσι συνδρομηταί παρακαλούνται να δηλώσωσι τούτο από τουδε ήμιν, καθόσον, ένεκα της μεγάλης ζητήσεως τοσοῦτον ενδιαφέροντος έργου, ίδια ήμας τοίς Έλλησιν ένεκα της σχέσεως αυτού προς τό 'Ανατολικόν ζήτημα, θέλουσιν ίσως ταχέως εξαπληθθῆ όσα σώματα ήθέλομεν άρχήθεν έκδώσει.

Η τιμή του ήρίσθη εις φρ. 10 μετά τό πέρας της έκδόσεως.

Πάς όμως προπροστέλλων φρ. 5, δύναται να λάβη από τουδε τό έργον εις φυλλάδια βαθμηδόν έκδιδόμενα ή μετά τό πέρας του πολέμου, όσον μέγα και αν ήθελεν αποτελεσθη.

Φρ. Πιρίντζης

Διευθ. της «Φύσεως»

Η ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Απεδείχθη πλέον καταφανώς, ότι μεταξύ των τετραπόδων ζώων τό φυτοφάγα ζώα μικρότερον των σαρκοφάγων. Και εκ των φυτοφάγων άρ' έτέρου μακροβιότερα είναι όσα εργάζονται. Ούτω πρό αιρού έν τή Κρομαύρη της 'Αμερικης άπέθανεν εις ένος ιδών τό ζω. του ήλιου επί 106 έτη. Πολλοί ήπιοι συνήθως φθάνουσι μέχρι του 40 και 50 πολλάκις έτους. Είς την Ουασιγκτωνιά μάστιχα άπέθανεν εις ήλικίας 62 έτων. Έτερος ήππος ζήσεως έν Ν. 'Υόρκη άπέθανεν κατά τό 38ον έτος της ήλικίας αυτού εργαζόμενος μέχρι τελευταίας στιγμής. Μία ήμίονος έν Φιλαδέλφεια έζησε την σεβαστήν ήδη ήλικίαν των 42 έτων' έτέρα δε τοιούτη έν 'Αγίω Φραγκίστω εργάζεται ακόμη καιτοι όσα εις ήλικίαν 45 έτων. Αί άγελάδες φθάνουσι τό 20—25 έτη μένον. 'Αρνός τς έν Καλιφόρνια έζησεν εις ήλικίαν 20 έτων. Έκ των σαρκοφάγων δύο μόνον άξι λογα παραδείγματα έχομεν' ένός ισπανισού κυνός, άποθανόντος έν 'Αμερικη έν ήλικία 28 έτων και μιας γαλής, θανούσης έν ήλικία 22 έτων και δύο μηνών.

Αλλά όσον άσφα και διά την μακροβιότητα του λογικωτάτου των ζώων, είναι ήδη εξηερδωμενον ότι ό δλίγην χρησιν του νείατος ποιούμενος, περιττοτέραν δε χέρτων και συγχρόνως και οι εργαζόμενοι περισσότερο, ζώσιν επί μικρότερον χρόνον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

35. Μαγική εικών.

Ποῦ εἶνε ὁ κύων τοῦ οἰκοδεσπότης ;

36. Δένιγμα.

Εἶναι φίλε μου σπουδαῖον
δυὸ ὀνόματα εὐθύς
νά σοῦ κάμουν ἐν ἀρχαίον
ποῦ ἴμι ποτεῖς νά θαμῶθῃς
ἀπ' τὴν δύναμιν τὴν θεῖαν
π' ἔγραφε τὴν ἱστορίαν.

37. Δένιγμα.

Εἶμαι ὄρος σεβαστὸν
καὶ ἐν τούτοις στό λεπτὸν
ἕνα ζῶον φοβερόν
θὰ μὲ κάμης ἀν μπορέσης
τὴν κορφή μου ν' ἀφαιρέσης.

38. Γρῆφος.

σχέσις
αὐ εὐ ἕως

39. Γρῆφος.

ἴ ει
ε

40. Γρῆφος.

ΗΦ τὸν Γεν αἰών.

41. Κυβόλεξον.

A . . . A 1) Πόλις Ἑλλάδος, 2) κύριον
νομα, 3) σύνδεσμος, 4) μέρος
τοῦ σώματος.
A . . . A

42. Ἐρώτησις.

1) Ποίου ὀνόματος ἢ γενικῆ πληθυντικῆ ἀλλο-
ζομένου τοῦ τόνου γίνεται ἀρχαῖον μνημετον ;
2) Ποία πόλις τῆς Ἑλλάδος γίνεται ἀπὸ δύο
τόνους μόνον καὶ ἐν γράμμα ;

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ Β' ΤΕΥΧΟΥΣ

15. Ἀντιστροφικῆς τῆς εἰκόνας, ἀριστερὰ τοῦ
προσώπου τῆς κυρίας. 16. Σελ-ών=Σελων. 17. Ἀ-
θῆναι-θς=Ἀθῆναιος. 18. Μὴ ἐπεθύμει: ἀδύνατα. 19.
Γονεὺς αἰδοῦ. 20. Κυκὸν ἀκρισία. 24. Δικαίως κτῶ.
Δύτ κτ. Μιλτ. Ρῶσσοσ ἐκ Πειραιῶσ 3. Εὐτόχιοσ
Γεννάδοσ ἐξ Ἀθηνῶν 7. Ἀρ. Βέλοσ ἐκ Σύρου 4. Γα-
λανῆ Ἑλληνίς ἐξ Ἀθηνῶν 7. Ροθεσπιέροσ ἐκ Πει-
ραιῶσ 6. Εὐφρ. Μαρίκου ἐκ Πειραιῶσ 4. Ρωμαῖοσ ἐξ
Ἀθηνῶν 4.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικὸν συμπλήρωμα.

Ἐξεδόθη τὸ 21ον τεῦχος περιέχον διπλοῦν
πίνακα τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἄρθρα ἀπὸ τοῦ Μο-
στενίτσα μέχρι τοῦ Νεοχωρίου, ἐξ ὧν ἀναφέρο-
μεν ὡσ ἐκτενέστερα τὰ ἐξῆσ: Μοσχάκης Μου-
στανία, Μπαλᾶνοσ, Μουτουῖροσ, Πασοῦσ, Μπε-
μπέκ, Μυξοῖδημα, Μύρα. Μύρλεια, Μύρον, Νά-
τριον, Νεάπολις, Νέγγρησ, Νέκρωσις, Νεόφυτοσ.
Ἐκαστοσ τεῦχοσ τιμᾶται ἐν Ἀθῆναισ λ. πτὰ 80,
ἐν τῆσ Ἐπαρχίαισ λ. 90, ἐν τῆ ἄλλοδαπῆ δρ. 1
Ἐκδόται Μπέκ καὶ Μπάρτ Ἐν Ἀθῆναισ.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ν. Ε. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ὀδὸσ Παρθεναγωγείου—Σταδίου

ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΑΘΗΝΗΣΙ

GORDONERIE—N.E.GEORGATOS

Rue de Stade

Κατασκευάζονται παντοῦ εἶδουσ καὶ ποιότητοσ
υποδήματα εἰς τὴν ἐνεργείαν. Τὸ Κατάστημα ἐξυ-
πηρετεῖ τὴν καλλιτέραν τάξιν τῶν χρηματιστῶν,
τριφυζιτῶν κ.τ.λ. Ἀκριβείη, στερεότησ, καὶ τέχνη
ἀπαράμιλλοσ. Ἰατροποιήσις καὶ τῆσ δυσκολωτέρεσ
ἰδιοτροπίασ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,

N.N. Βῶ λο ν. Ἐπιστολὴ καὶ γράμματα ἐλήφθησαν
Εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Π. Δ. Παρισίους. Ζητού-
μένην κάρταν ἐπέστειλαν καὶ ἐγράψαμεν. Ἀναμένομεν
ἐκτέλεσιν παραγγελίασ.—Δ. Π. Καρθασαρά. Τό-
μοι ἐπέστειλαν καὶ ἐγράψαμεν.—Κ. Ν. Α. Τρίκ-
καλα. Σὰσ ἀπητήσαμεν καὶ προσεχῶσ ἔχετε λε-
πτομερειασ.—Ζ. Κ. Θεσσαλονίκη ν. Ἐπιστολὴ
καὶ γράμματα ἐλήφθησαν. Σειράσ πολέμου ἐπέστειλαν.
—Γ. Ι. Κωνσταντίνου. Δελτῆριον σας ἐλήφθη
Ἄγγελια σας ἐδημοσιεύθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Β. Α.
Κάτρον. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Φύλλα φῶτεωσ
ἐπέστειλαν ὡσ καὶ φυλλάδια Πολέμου.—Κ. Ν. Α.
Τρίκκαλα Σὰσ ἀπάντησαμεν δι' ἐκτενοῦσ ἐπι-
στολήσ.—Δ. Κ. Κωνσταντίνου. Δελτῆριον ἐλή-
φθη. Σὰσ ἀπητήσαμεν ὅπωσ ἐπιθυμεῖτε.—Π. Σ.
Πάροσ. Σὰσ ἐγράψαμεν καὶ παρακαλοῦμεν θεο-
μῶσ, ἐκτελέσατε παραγγελίαν μας.—Μ. Κ. Σφῶξ.
Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀπάντησαμεν.—Χ. Δ. Ὀδησ-
σῶν. Ζητούμενοσ ἀριθμὸσ ἀπεστειλάμεν.—Ν. Θ.
Σφῶξ. Δελτῆριον σας ἐλήφθη. Ἀπορεῖτε δι' ἀδημο-
νίαν μας, ἀλλὰ ἀπὸ θέλετε νὰ συμπονοῦμεν ὅπωσ
καὶ κτεδείξαμεν, θεόν καὶ ἡμεῖσ νὰ μὴ μὰσ λησμο-
νήτε. Γ. Β. Ἐπεστειλεν συνέχειαν Ρωσο-ἰσχυρικοῦ
πολέμου. Ἐγράψαμεν καὶ ἀναμένομεν ἀπάντησιν σας
Δ. Θ. κ. Σ. Καρδίτζου. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν
σας δι' ἀπόδειξιν φίλου.—Δ. Γ. Μ. Τρίκκαλα.
Στεροῦμεθα εἰδήσεων. Παρακαλοῦμεν πληροφορησάτέ
μασ. Ι. Ε. Σ. Κάτρον. Ἐπιστολὴ καὶ γράμματα
ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Γ. Β. Βένι-Σουέφ.
Ἐπιστολὴ καὶ γράμματα ἐλήφθησαν. Γράψαμεν. Εὐ-
χαριστοῦμεν πολὺ.—Α. Τ. Ἐνταῦθα. Ζητού-
μενον τεῦχοσ ἀπεστάλη.